

SANATHANA SARATHI - STUDENI 2014. GODINE

MISIJA I OSTAVŠTINA BOŽANSKE LJUBAVI

Riječ urednika

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba jedinstveno je utjelovljenje Boga – *avatāra* u povijesti čovječanstva koje je doprlo do milijuna ljudi koji pripadaju svim religijama, rasama i zemljama svijeta, prosulo na njih Svoju božansku ljubav i pružilo im iskustvo Svoje božanskosti. Svijet je mogao posvjedočiti kako je Bhagavān pretvorio Svoje boravište, Prasanthi Nilayam, u svijet u malom u kojem su ljudi iz svih dijelova kugle zemaljske živjeli Njegovu božansku poruku jedinstva, čistoće i božanskosti ne praveći razliku temeljenu na kasti, porijeklu ili religiji. On je Svojim životom postao primjer Njegovih besmrtnih učenja te je pokrenuo nekoliko uzornih ustanova i jedinstvenu Sai organizaciju za služenje čovječanstvu i širenje duhovnosti širom svijeta.

Objavljujući svrhu Svoje božanske misije na Zemlji, Bhagavān je rekao: „Došao sam kako bih upalio svjetiljku ljubavi u vašim srcima i kako bih vidio da ona svijetli svakim danom sve većim i većim sjajem.“ Kao što je On sâm pretočio Svoju ljubav u djelo i potaknuo humanitarne projekte koji će služiti čovječanstvu, On je isto tako potaknuo Svoje studente i poklonike da služe potrebitima i ljudima iz socijalno zapostavljenih slojeva, nesebično, bez ikakve želje za priznanjem, zahvalom, nagradom i slično, imajući na umu cijelo vrijeme da oni kojima služe nisu nitko drugi nego Bog i na taj način pretvaraju sâmo služenje u štovanje Boga. Iako su globalni razmjeri Bhagavānovog humanitarnog rada, koji je obavljen u okviru Sai organizacije širom svijeta, nemjerljiv i neusporediv s bilo čime u povijesti čovječanstva, Bhagavān nije nikada naglašavao samo opseg obavljenog posla. Umjesto toga, On je želio da poklonici održe na visini kakvoću služenja koje su provodili. Služenje je, kazao je On, ljubav na djelu, a najbolji način da bi se voljelo Boga je: „Voli sve, služi svima.“ Milijuni Njegovih poklonika u svim dijelovima svijeta, koji su danas uključeni u Njegovu božansku misiju nesebične ljubavi i služenja, provode tihu duhovnu revoluciju da bi uspostavili novu eru istine, ljubavi, ispravnosti i mira u svijetu. Zato ne iznenađuje da se humanitarni

rad, koji je On potaknuo da bi pomogao čovječanstvu koje pati, širi velikom brzinom čak i nakon što je On fizički otišao. Sjemenka nesebične ljubavi, koju je Bhagavān posijao u srcima milijuna Svojih poklonika, po svemu je sudeći Njegova najveća ostavština čovječanstvu. To će, sasvim sigurno, jednoga dana, osvjetliti čovjekovo srce svjetlošću Njegove božanske ljubavi, iskorijeniti svu mržnju, nasilje, sukobe i ratove s lica Zemlje.

- Urednik

LJUBAV JE TA KOJA UJEDINJUJE SVIJET

Bhagavānov govor održan 3. rujna 1996. godine

Iako je čovjek rođen kao sin besmrtnosti, on je opsjednut nemoralnošću zbog svojih svjetovnih želja i loših sklonosti. Saijeva riječ predstavlja suštinu svih Veda.

(teluški stihovi)

VRLINE ODREĐUJU VAŠ ISTINSKI OBLIK

U ovom svijetu ne postoji ništa što bi bilo veće od znanja. No, javlja se pitanje: „Koje vrste znanja?“ Je li to svjetovno znanje, duhovno znanje ili znanje povezano s etikom i moralnošću? Mogu postojati brojne vrste znanja, no znanje o Brahmanu, vrhovna mudrost – *barahmajñāna* predstavlja *suma sumarum* svih vrsta znanja. Što je vrhovna mudrost? Spoznaja jednote u cijelom Univerzumu

predstavlja vrhovnu mudrost. Svijet, koji se sastoji od živih i neživih entiteta, predstavlja sâm oblik Brahmana. To sve određuje kozmički oblik Brahmana. Ne postoji mjesto na kojem Brahman ne bi bio prisutan i ne postoji ime koje ne bi pripadalo Brahmanu. Sve što vi vidite, čujete, mislite i doživljavate nije ništa drugo već manifestacija načela Brahmana.

Prionite uz ljudske vrijednosti

Svako ljudsko biće, koje je rođeno u ovom svijetu, obdareno je određenim vrijednostima. No, nažalost, većina ljudi ne prepoznaje te vrijednosti. Čak i oni koji ih prepoznaju ne koriste ih na odgovarajući način i kreću pogrešnim putem te na taj način trate svoj život. Isto tako, kao što je nezasoljeno jelo, skuhan od mahunarki, bezukusno, ljudski je život beskoristan bez ljubavi. Čak štoviše, ljudsko biće bez ljubavi u stvari je životinja. Ljudskost je istoznačnica s načelom ljubavi. Međutim, vi biste trebali znati kada, gdje i kako biste trebali tu ljubav koristiti na ispravan način. Ne možete jesti kuhane mahunarke koje nisu zasoljene. Isto tako, ne možete jesti mahunarke ako su presoljene. Toliko ste zaokupljeni okusom mahunarki koje će za nekoliko sati biti probavljene. Ne biste li onda trebali biti zaokupljeni ljudskim životom koji se proteže na šezdeset, sedamdeset ili osamdeset godina? Kako je moguće da čovjek živi tako dugo, a da ne uzima u obzir vrijednosti? Je li to istinski život ljudskog bića? Ne, nikako. Čovjek bi trebao prionuti uz svete vrijednosti u svakom trenutku svoga života. Kako je čovjek zaboravio ljudske vrijednosti i ovaj svijet smatra realnošću, on je izgubio svoju ljudskost i vodi život životinje.

Postoje tri vida duhovnosti: bitak, svijest i blaženstvo. To se troje na sanskrtu naziva *sat-cit-ānanda*. Kako to možete objasniti? Ovo je čaša, ona se nalazi ovdje. Zato što se nalazi ovdje, vi ste joj dodijelili naziv čaša. To određuje postojanje, bitak – *sat*. To je nepromjenjivo. Kako onda možete prepoznati to postojanje kao „čaša koja se nalazi ovdje“? Zahvaljujući svjetlosti, vi ste svjesni njezine prisutnosti. Kada bi se ista ta čaša nalazila u tami, vi ne biste mogli znati za njezino postojanje. Ta svjetlost je svijest – *cit*. Ta svijest – *cit* dokazuje postojanje bitka – *sat*. Bitak i svijest međusobno su ovisni i nerazdvojni. Kada vi kažete da se ovdje nalazi čaša, to istodobno znači da je ovdje prisutna i svjetlost. Zahvaljujući svjetlu svijesti, vi ste u stanju prepoznati oblik nekog predmeta. Kada se bitak i svijest ujedine, vi doživljavate zadovoljstvo. To zadovoljstvo predstavlja

blaženstvo – *ānanda*. Bitak je *sat*. Svijest o bitku – *sat* je *cit*. Jedinstvo bitka – *sat* i svijesti – *cit* dovodi do blaženstva – *ānanda*. Zato je ovaj svijet prava manifestacija bitka, svijesti i blaženstva – *sat-cit-ānanda*.

Sve u ovome svijetu je Bog. Nitko ne može reći: ovo je Bog, a ono nije. U svakom trenutku Bog je jedina stvarnost i svijet je nestvaran. Možete se i sami u to uvjeriti.

(teluški stihovi)

Istina je jedna, ali mudraci su je opisivali kao da ih ima mnogo – *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*. Taj *sat* je bitak. Kako možete znati da on postoji? Vi to možete znati zahvaljujući svjetlu ljubavi koje je prisutno u vama. To načelo ljubavi je ono koje čini da se ljudskost rascvjetava i odražava u svakome. Stoga biste načelo ljubavi trebali smatrati Bogom. Nema života bez ljubavi.

Bog je utjelovljenje ljubavi. Ljubav je Njegov božanski oblik. Kako možete pronaći ispunjenje u životu ako ne okusite ni najmanji dio te ljubavi?

(teluški stihovi)

U stvari, takav život nije vrijedan življenja. Sveprožimajuće i kozmičko božansko načelo Brahmana nije ništa drugo već ljubav. Ljubav je Brahman i Brahman je ljubav. To je ono što bi čovjek trebao prepoznati i primjenjivati u svojem svakodnevnom životu. Vi u sebi imate ljubav. No, vi biste isto tako trebali znati kada, gdje i kako biste ju trebali primijeniti. To se naziva potraga za istinom – *sathyanvešana*. Čemu potreba potrage za istinom kada je ona posvuda prisutna?

Iste su oči koje vide svakoga, no vi biste trebali znati koga vidjeti i s kojim osjećajima. Na primjer, imate majku, kćer, suprugu i sestru. Svoju biste majku trebali gledati kao majku, kćer kao kćer, suprugu kao suprugu i sestru kao sestru. Vi sve njih promatrate istim očima. Potraga za istinom leži u preispitivanju s kojim osjećajima biste trebali promatrati svaku od njih. No, nažalost, čovjek danas ne zna kako na ispravan način koristiti svoje oči. Samo zato što ima oči, on promatra svakoga bez odgovarajućeg razlučivanja. Na taj način on uranja u grijeh. Vaše oči

imaju veliku vrijednost. Isto tako i vaše uši imaju vrijednost. Vaše uši mogu čuti sve, ali vi biste trebali preispitati što biste trebali slušati, a što ne. Istinska ljudska vrijednost leži u saznanju kada, gdje i kako biste svako od vaših osjetila trebali koristiti na ispravan način.

Poštujte pravila društva

Izgradili ste kuću. Na toj kući imate vrata i prozore. Čemu su namijenjeni prozori? Prozori su namijenjeni da bi se kuća mogla provjetravati i da bi u nju dopirala svjetlost. Vrata služe da biste vi, vaši prijatelji i vaši rođaci mogli ući u kuću i izići iz nje. Vi dopuštate samo vašim prijateljima i rođacima da uđu u kuću, ali ne i vašim neprijateljima ili psima i svinjama koji lutaju naokolo ulicama. Slično tomu, naše se tijelo može usporediti s kućom, ali isto tako i hramom. Tijelo je hram Božji, a onaj tko boravi u njemu je Bog – *deha devālayam prokto jīva deva sanātana*. Ta kuća ima devet vrata. No, našim očima mi možemo vidjeti samo pet vrata. Trebali biste preispitati što je dobro za vas, što je sveto i idealno za vaš život primjenom vaše sposobnosti razlučivanja i razvijati samo isto takve osjećaje i isto takve sklonosti u hramu kojega predstavlja vaše tijelo. Isto tako, samo zato što u sebi imate ljubav, ne biste ju trebali usmjeravati prema svjetovnim ili beznačajnim stvarima. Trebali biste ju koristiti na ograničen način, samo onda kada je to potrebno.

Vi ste rođeni u društvu, rastete u društvu i provodite svoj život u društvu. Zato trebate poštovati odredbe i pravila društva. Ako se s poštovanjem odnosite prema društvu, zauzvrat će i društvo poštovati vas. Ako štitite ispravnost – *dharmo*, onda će i ispravnost zaštititi vas (*Dharmo rakshati rakshitaha*).

Studenti ne bi trebali razmišljati na drugačiji način. Ja vam samo dajem primjer onoga što se danas događa u društvu. Pretpostavimo da jedan dvadesetogodišnji mladić ima šesnaestogodišnju sestru. Kada nekamo izađu zajedno, što će drugi pomisliti o njima? Oni mogu pogrešno pomisliti da su oni suprug i supruga zato što ne znaju da su oni brat i sestra. To da brat i sestra izlaze zajedno, čin je koji je u suprotnosti s odredbama društva. Kada oni izlaze van, trebali bi biti u pratnji roditelja ili bi trebali izlaziti odvojeno. Ako se ponašate suprotno odredbama društva, to nanosi štetu vašoj časti i vašem ugledu. Od davnina je indijska kultura propisivala takve odredbe i kontrole u društvu. Ono što

oplemenjuje vaše ponašanje i način postupanja je kultura. Naša nas kultura uči kako razgovarati s drugima, kako se ponašati kada izlazimo van i kako živjeti. Trebali bismo dosljedno poštovati pravila društva. Unutar kuće brat i sestra mogu međusobno slobodno razgovarati, no kada izlaze van, njihovo bi ponašanje trebalo biti uzorno. Samo takvo ponašanje pridodat će vrijednost ljudskom životu. No, nažalost, čovjek je zaboravio ljudske vrijednosti koje ukazuju na put istine u njegovom svakodnevnom životu.

Promotrite još jedan primjer. Jedan šezdesetogodišnji muškarac oženi osamnaestogodišnju djevojku da bi brinula o njemu u njegovoj starosti. Kada oni zajedno odu na tržnicu, što će drugi pomisliti o njima? Oni mogu smatrati da se radi o djedu i unuci. U oba ova primjera društvo stvara mišljenje temeljeno na godinama starosti i ljudima o kojima se radi. Zato biste, kada se radi o društvu, uvijek trebali imati na umu faktor godina, vašu dužnost i ponašanje. Kada se ponašate u skladu s tim pravilima, vi ćete postići dobar ugled u društvu. Suprotno tomu, ako smatrate da nemate nikakve veze s društvom i ponašate se onako kako želite, društvo vas neće prihvatiti.

Ostavite po strani odredbe i pravila; vi tu istinu možete razumjeti iz vaših svakodnevnih iskustava. Uzmite, naprimjer, da jedete voće. Voće je slatko i vi ćete ga pojesti s osmijehom na licu. Ako je voće kiselo, odmah ćete ga baciti. Zašto ćete ga baciti? Zato što nema dobar okus. To nije zato što vam se ne sviđa. Isto tako, ako vaše ponašanje u društvu nije dobro, društvo ga neće prihvatiti i nitko vas neće poštovati. Ako ne možete steći poštovanje i čast društva, tko će vas poštovati? Dobar ugled je za ljudsko biće jako važan. Zato, da biste zaslužili poštovanje u društvu, trebali biste prijanjati uz ljudske vrijednosti. *Ljubav je Bog, Bog je ljubav.* Ako ne pridajete vrijednost ljubavi, to će dovesti do toga da ne pridajete vrijednost niti samomu Bogu. Kada pridajete vrijednost ljubavi, vi pridajete vrijednost Bogu.

Iz života možete naučiti mnoge lekcije

Rāma je bio u ljudskom liku dok je Sugriva bio majmun – *vānara*. Kako se među njima moglo razviti blisko prijateljstvo? Prirodno je da čovjek razvije prijateljstvo s drugim čovjekom, a da se majmun druži s drugim majmunom. No,

kako može čovjek razviti prijateljstvo s majmunom? To je bila posljedica prilika. Rāma je bio izgnan iz svoga kraljevstva i bio je razdvojen od svoje supruge. Isto tako je i Sugriva bio izbačen iz svoga kraljevstva i on je isto tako patio zbog žalosti radi razdvojenosti od svoje supruge. Sličnost prilika u kojima su se obojica našli, dovela je do toga da se među njima razvije prijateljstvo. Budući da su se obojica našli u sličnim prilikama, mogli su razumjeti osjećaje onoga drugoga. Na taj je način iz života moguće naučiti mnoge stvari. Nije knjiško znanje ono koje je važno jer praktično znanje još je važnije. Puko obraćanje s visokih govornica neće imati nikakve svrhe, znanje je potrebno primijeniti. Razvijte ljudskost primjenom ljudskih vrijednosti. Možete biti ponosni na vaše bogatstvo, obrazovanje i položaj. No, kako dugo će sve to trajati? Sve je to samo privremeno. Zato biste se vi, studenti, u vašoj mladoj životnoj dobi, trebali ponašati uz najveću pažnju. Želio bih vam sada ponoviti ono što sam već prije rekao:

Nemojte biti ponosni na svoje bogatstvo, porijeklo i mladost, plima vremena može sve to odnijeti u trenu.

(sanskrtski stihovi)

Bog je vaš jedini istinski prijatelj

Kako će dugo trajati taj ponos koji proizlazi iz mladosti, bogatstva i porijekla? Odakle je sve to došlo i kamo će sve to otići? Je li to trajno? Je li to vlasništvo vaših djedova ili pradjedova? Vi ste razvili taj ponos temeljen na pogrešnom razumijevanju. Takav ponos za vas nije dobar. Vi možete misliti kako ste visoko obrazovani.

Možete se hvalisati vašim visokim akademskim naslovima. No, oni vam ne mogu pružiti ni najmanji djelić mira u ovom svijetu. Možete se osjećati ponosnima na ogromno bogatstvo, ali ni ono vam ne može pružiti mir.

(teluški stihovi)

Što su to bogatstvo i fizička snaga? Oni su privremeni kao oblaci koji plove nebom. Kada promatrate oblake, zamijetit ćete stalnu i trajnu promjenu koju prolaze. Ljudski je život isto takav. Svjetlost nema nikakve vrijednosti ako nema

tame. Oblaci su ti koji daju vrijednost sunčevoj svjetlosti. Slično tomu, sreća nema nikakve vrijednosti ako ne postoje poteškoće.

Poteškoće se javljaju na svakom koraku života. To je prirodno. Čovjek pokušava nadvladati te poteškoće i steći viši položaj u životu. Upleten u beskrajne i besmislene napetosti, čovjek stalno teži doći do stvari koje su mu nedostižne. Ne čini napor kako bi došao do stvari koje zaslužuje. Umjesto toga, on teži za onim stvarima koje ne zaslužuje. Jedino svjetiljka duhovnosti može čovjeku, koji je upleten u tu beskrajnu borbu, pokazati pravi kraljevski put. Kako biste to ostvarili, morate razviti vjeru u duhovnost. Ništa od materijalnih stvari koje posjedujete neće otići s vama kada napustite ovo tijelo. Jedino je božanskost tâ koja odlazi s vama. U stvari, božanskost je u vama, s vama, oko vas, iznad vas i ispod vas. Vi ste Bog.

Kada je spremnik pun vode, čut ćete kreketanje tisuća žaba koje su u njemu. Kada se spremnik isprazni, tada u njemu nećete pronaći ni jednu žabu. U današnje su vrijeme svjetovni prijatelji upravo takvi. Kada imate novaca u džepu i dok je vaš otac na dobrom položaju, svatko će vam prilaziti riječima: „Zdravo, kako si?“ Kada je vaš džep prazan i kada vaš otac ode u mirovinu, neće biti nikoga tko bi vas pozdravio. Svi vaši takozvani prijatelji će vas napustiti, a da vam nisu ni rekli: „Zbogom.“ To je vrsta prijatelja koje danas imate u svijetu. To nije istinsko prijateljstvo. Jedino je On taj koji vas nikada neće napustiti.

*Bog je vaše jedino utočište, bez obzira na to gdje bili,
u šumi, na nebu, u gradu ili u selu, na vrhu planine ili
u središtu dubokog mora.*

(teluški stihovi)

No, nažalost, vi zaboravljate Boga koji je vaš pravi prijatelj. Umjesto toga, vi se vežete za prijatelje koji su privremeni kao i oblaci koji plove nebom. Takvi prijatelji, isto tako, mogu biti jako opasni. No, vi u početku ne prepoznajete tu opasnost. Međutim, uvidjet ćete kako će ti isti prijatelji u trenu postati vaši neprijatelji. Ali, Bog nije takav. Njegovo je prijateljstvo trajno. Božje se prijateljstvo temelji na odnosu od srca srcu i od ljubavi ka ljubavi dok je svjetovno prijateljstvo samo na fizičkoj razini i ovisi o financijskim prilikama. Kako dugo može trajati takvo prijateljstvo? Takvo je prijateljstvo samo privremeno. Ne biste

trebali vjerovati kako će ono trajati vječno. Samo je Bog vaš istinski i trajni prijatelj. Vjerovali vi to ili ne, Bog je sveprožimajući. U stvari, vi sami ste Bog. Ne postoji drugi Bog nego vi. To je ono što je objavljeno u Vedama. Trebali biste imati vjeru u učenje Veda. Ako ne razumijete Vede, trebali biste imati vjeru u učenja plemenitih duša.

Vi svoju vjeru polažete u gataoca koji čita sudbinu iz dlana i koji sjedi uz rub ceste na tržnici. Vi mu platite pet rupija i tražite da vam pročita sudbinu iz dlana. Za sve što vam on kaže vi vjerujete da je istina. Ali, vi niste spremni vjerovati u učenja Veda koje objavljuju tako duboke istine kako što su: „Najuzvišenija mudrost je Bog – *prajñānam brahmā*“, „To si ti – *tat tvam asi*“ i „Ja sam Brahman – *aham brahmāsmi*“. Vi ne vjerujete u trajno učenje Veda. S druge strane, vi vjerujete i slijedite sve ono što vam kaže gatalac koji sjedi uz rub ceste. Koji je razlog tomu? Razlog tomu je što vas zanimaju samo svjetovne stvari. Kao što poslovice kaže: „Teret će dobiti vozilo koje zaslužuje.“ Onaj koga zanimaju svjetovne stvari, vjerovat će samo takvim ljudima. Ako želite steći trajnu sreću, trebali biste imati vjeru u trajna učenja Veda.

Pretjerane želje uzrokuju patnju

Vaše je tijelo poput vodenog mjehurića koji se može rasprsnuti u svakom trenu. Ali, vi ste istinski, vi ste vječni, vi ste Brahman, vi ste transcendentalno načelo, vi ste utjelovljenje istinskog Sebstva – *ātman*. Što je istinsko Sebstvo? Načelo ljubavi je pravo načelo istinskog Sebstva. Nesebična ljubav koja ne traži nikakvu nagradu je načelo istinskog Sebstva – *ātman*.

Tamo gdje postoji sebičnost, tamo nećete pronaći istinsku ljubav. Riba je bolja od sebičnosti (igra riječi u engleskom jeziku: riba – fish i sebičnost – selfish) zato što proguta sve nečistoće iz vode kroz koju se kreće i tako vodu čini čistom. No, sebična osoba zagađuje i sâmo društvo u kojem se kreće. Iako nije moguće provoditi svako djelovanje bez bilo kakvog osobnog interesa, ipak biste, koliko je god to moguće, trebali pokušati nadzirati vašu sebičnost.

Trebali biste razumjeti kako vaši svjetovni odnosi nisu važni i nisu trajni. Trebali biste voditi brigu da ne razvijete nepotrebnu bliskost s bilo kime, a istovremeno da ne razvijete mržnju prema bilo komu. Ponudite svoju ljubav samo Bogu. U današnjem svijetu vaša dobrota i zloća ovise o tome s kojom vrstom

osoba se družite. Reci mi s kim si pa ću ti reći tko si. Ovisno o tomu s kojom vrstom osoba se družite i sami ćete razviti istu vrstu osobina. Te vas osobine neće napustiti čak i ako ih vi ne želite. To je razlog zašto stalno naglašavam potrebu za dobrim društvom. Štoviše, trebali biste imati komunikaciju s drugima samo do razine do koje je to potrebno. I ne samo to, loša obilježja kao što su mržnja i ljutnja trebala bi biti pod nadzorom. Trebala bi postojati granica čak i vašim željama. Pretjerane želje razvit će se u pohlepu i vaš će život pretvoriti u patnju. Nema sumnje da svatko ima nekakve želje. Ali, trebali biste težiti za time da imate želje samo do razine do koje je to potrebno. Plamen bi trebao odgovarati količini hrane koju ćete kuhati, a veličina posude trebala bi odgovarati količini hrane koju želite skuhati. Možete li skuhati 5 kilograma riže u posudi u koju stane samo 1 kilogram? Isto tako, pružajte svoju ljubav drugima onoliko koliko je to potrebno. Uzmite u obzir ograničenja u odnosu na sve. Spoznajte vrijednost ljubavi.

Sve je za vas dobro

Chatterji je u svome govoru spomenuo da Svami kaže dobro – *manchidi* za sve. Ako vi kažete: „Svami, ja idem u grad“, ja kažem dobro – *manchidi*. Ako vi kažete: „Došao sam jučer“, ja kažem dobro – *manchidi*. I ne samo to, on ne zna još jednu stvar. Ako vi dođete i kažete mi: „Svami, ja ću umrijeti“, čak i tada ja kažem dobro – *manchidi*. Neki ljudi dolaze i kažu mi: „Svami, ja ne mogu podnijeti ovu bol.“ Ja im kažem dobro – *manchidi*. U stvari, što je to u ovom svijetu što nije dobro? Sve je dobro za nas. Ugoda je razdoblje između dvije boli. Ja kažem dobro – *manchidi* za sve zato što je u meni samo dobrota. Kada izlijete svoj slatki puding u posudu s deset rupa, iz svake od tih rupa poteći će samo slatki puding, a ne otrov. Cijelo moje biće ispunjeno je ljubavlju. Zato je moje srce ispunjeno ljubavlju, moje misli, moje riječi, moja djela, sve je to prožeto slatkoćom ljubavi. Ja sam utjelovljenje slatkoće. Isto tako i vi biste trebali svoja srca ispuniti ljubavlju. Tada će sve ono što činite biti prožeto ljubavlju. U stvari, samo srce ispunjeno ljubavlju može se nazivati „srce koje je Božje boravište – *hrdaya*“. *Hri* + *daya* = *hrdaya*. Onaj tko je ispunjen suosjećanjem je *hrdaya*. Srce ispunjeno tvrdokornošću je poput kamena. Takvo je srce puno otrova. Ne možete ga nazivati *hrdaya* u punom smisli riječi. *Hrdaya* je ono što je puno ljubavi. Samo ljudsko biće može spoznati svetost srca koje je Božje boravište – *hrdaya*. Ptice i životinje ne mogu to učiniti.

Ptice i životinje provode svoj život jedući sve što im priroda pruža dok čovjek jede hranu koja je kuhana i prerađena. Ptice zoblju sirovo zrnje s polja. Stoka vani pase travu. No, čovjek razdvaja pljevu od zrnja, kuha rižu, miješa ju s povrćem i tek ju tada jede. On ne jede sirovu hranu u obliku u kojem ju daje priroda. On prerađuje svoju hranu u skladu sa svojim ukusom i na taj način ostvaruje zadovoljstvo. Samo je čovjek taj koji prerađuje hranu prije nego što će ju pojesti. Smatra se da je majmun čovjekov predak. Kada majmunu ponudite bananu, on će ju pojesti tek nakon što ju oguli. Vidite li kako su majmuni inteligentni! Čovjek – *nara* razvio se od majmuna – *vanara*. Majmun – *vanara* ima rep – *valamu* dok čovjek – *nara* nema repa. No, želje su zajedničke i majmunu i čovjeku. U čemu se onda čovjek razlikuje od majmuna? Čovjek može dokazati da se razlikuje od majmuna samo kada u svome srcu ima ljubaznost. To je razlog zašto se ljudska bića nazivaju čovječanstvo (igra riječi u engleskom jeziku: *kind* – ljubazan i *mankind* – čovječanstvo). Trebali biste učiniti napor da biste razumjeli unutarne značenje pojmova koje koristite i slijediti ispravan put.

Studenti!

Čuvajte svoju dobrotu

Vi ste obdareni mnogim dragocjenim vrijednostima. Sve su one u vama. Vaše je tijelo poput čeličnog sefa. Isto kao što se dragocjeni dijamanti, rubini, smaragdi i biseri čuvaju u čeličnom sefu, isto su tako i ljudske vrijednosti suosjećanja, ljubavi, tolerancije, empatije, istine i slično sve u vama. Usprkos tomu što u sebi imate takvo dragocjeno blago vrijednosti, vi vani tražite bezvrijednu i prolaznu ugodu. Ocean nas u vezi s time uči veliku lekciju. On čuva najdragocjenije bisere u svojoj dubini dok na obalu izbacuje samo bezvrijedne školjke. Ono što ćete pronaći na obali samo su školjke. Ako želite doći do dragocjenih bisera, trebate uroniti duboko u more. Mira je pjevala: „O Krišna, podnijela sam veliku bol da bih uronila duboko u ocean i došla do najdragocjenijeg bisera, Tvojeg božanskog imena. Lijepo Te molim da prospeš Svoju milost na mene kako ovaj bezvrijedni biser ne bi skliznuo iz moje ruke i ponovno potonuo u ocean. Ja nemam utočište nigdje drugdje nego u Tebi.“ Poklonik bi Gospodu trebao upućivati molitve s takvom velikom težnjom. Tek tada ljudski život može postati pun smisla. U protivnom, on će biti čovjek samo po obliku, ali ne i u praksi.

Nemojte pogreškom zamijeniti plod kapoka (sweet cotton) za mango. Nemojte grickati stabljiku prosa misleći da je to šećerna trska. Nemojte zamijeniti kamenčiće za slatkiše. Nemojte da vas zavede vanjski izgled osobe. Jedino su vrline tē koje određuju istinski oblik ljudskoga bića.

(teluški stihovi)

Ne mogu vas zvati ljudskim bićem samo zato što imate ljudski oblik koji se sastoji od različitih udova i organa kao što su ruke, noge, nos, usta i slično. Vrijednosti određuju vaš istinski oblik. Ljubav je istinska vrлина. Ljubav je istinska ljudska vrлина. Jednom, kada ste razvili ljubav, tada više nema prostora za nikakvu manjkavost u vama. Ljubav je tā koja ujedinjuje cijeli svijet. Tamo gdje postoji ljubav, postoje i jednota i blaženstvo. Kada ste razvili i ljubav i blaženstvo, tada ćete postati utjelovljenje mira. Danas se žalite kako nemate mira. Kako možete ostvariti mir ako u sebi nemate ljubavi? Ne biste smjeli biti zavedeni vanjskim izgledom. Trebali biste se povoditi za vrlinama koje su pohranjene u vama.

Studenti!

Bog nije zadovoljan onime što pokazujete prema van.

Možete li ubiti zmiju tako da udarate po mravinjaku? Može li težnja za osjetilnim užicima biti potisnuta samo time da se tijelo podvrgava pokori? Može li netko samo gladovanjem postati onaj koji je spoznao samoga sebe – ātmajñānin? Kako može netko spoznati krajnju istinu ako nije spoznao sebe?

(teluški stihovi)

Trebali biste znati tko ste uistinu vi. Tek će tada vaš ljudski život postati vrijedan. Spoznajte da ste utjelovljenje ljubavi, vi ste Bog. Ljubav je Bog. Živite u ljubavi. Razvijajte ljubav sve više i više. Međutim, koristite svoju sposobnost razlučivanja kada dajete svoju ljubav drugima. Držite ju u granicama. U stvari, trebali biste ponuditi svoju ljubav samo Bogu, nikomu drugomu. No, nažalost, vi usmjeravate svoju ljubav u pogrešnim smjerovima.

O, čovječe, je li moguće izbjeći

Posljedice djelovanja?

Možete proučavati svete tekstove i štovati vaša obiteljska božanstva,

Možete odlaziti u šumu i provoditi strogu pokoru,

Ali, ne možete izbjeći posljedice vaših djelovanja.

Dobit ćete samo onoliko vode koliko možete zagrabit u posudu,

Bez obzira na to uronili ju u malo jezero ili u veliki ocean.

(teluški stihovi)

Čovjek bi trebao provoditi samo ispravna djelovanja. Čovjek je u svijetu vezan djelovanjem. To je razlog zašto je uvijek govorim studentima neka budu oprezni. Ako propustite ovu priliku zbog svoga neopreza, možda vam se neće ponovno pružiti. Zato, uvijek budite na oprezu. Oblikujte svoj život na uzoran način i zaslužite poštovanje i ugled u društvu. Služite na ponos i čast vašim roditeljima, učiteljima i ustanovama u kojima ste se školovali. Studentima, koji polaze naš Institut, mi ne naplaćujemo ni jednu paisu. Mi pružamo besplatno obrazovanje stotinama tisuća djece i unosimo radost u njihov život. Na našem Institutu ne postoji naknada za školovanje, naknada za rad u laboratoriju, naknada za bavljenje sportom, naknada za korištenje knjižnice, naknada za polaganje ispita, nikakva vrsta naknade. Gdje drugdje u svijetu možete pronaći takvu ustanovu? Kamo god pošli van, trebate potrošiti tisuće rupija za svoje obrazovanje. Možete li to nazvati obrazovanjem u pravom smislu riječi? Prasanthi Nilayam jedino je mjesto gdje se obrazovanje provodi bez naknade, od srca srcu, od ljubavi ka ljubavi (glasni pljesak). No, neki nerazumni ljudi nisu to u stanju razumjeti. Kada biste trebali studirati negdje vani, to bi predstavljalo velik nemir i brigu vašim roditeljima koji bi trebali podnijeti visoke troškove vašeg obrazovanja. Kada bi na koledžu došlo do štrajka, to bi dovelo do velike zabrinutosti roditelja. Oni bi brinuli i bili u neizvjesnosti u odnosu na sigurnost njihove djece koja studiraju na tom koledžu. No, na našem Institutu nema razloga za takav strah.

Na koji se način stječu odvažnost i povjerenje? Tamo gdje postoji dobrota, postoji i odvažnost i povjerenje. Zato: njegujte i čuvajte dobrotu u vašem srcu.

Dobrota je Božja odlika. Volite Boga. Nema ljubavi koja bi bila veća od Božje ljubavi. Razvijte to načelo ljubavi.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho...“)

-Iz Bhagavānovoga govora održanog u Sai Kulwant dvorani, Prasanthi Nilayam, 3. rujna 1996. godine

Sve što ja kažem služi za dobrobit drugih. Ja govorim samo svete stvari i ništa što ne bi bilo sveto. Vjerovali vi to ili ne, mogu vam reći da sve vrijeme ja mislim samo na to koje dobro mogu učiniti za dobrobit ljudi. Svami nikada ne misli na sebe.

-Baba

PROSLAVA DASARE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

Pobožnost i veličanstvenost obilježili su proslavu Navaratrija i Dasare u Prasanthi Nilayamu. Značajna događanja koja su činila sastavni dio te proslave uključivala su iskazivanje štovanja Božanskoj Majci u liku Durge, Lakšmī i Sarasvatī, Sri Sathya Sai Grama Seva u selima, Veda Purusha Saptaha Jñāna Yajña, predavanja koja su održali uvaženi govornici u okviru skupova Prasanthi

Vidwan Mahasabi, glazbeni i kulturni programi te božanski govori Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Početak Kalasha puje 25. rujna 2014. godine, u izvedbi svećenika iz mandira u dvorani za pjevanje bhajana, simbolizirao je iskazivanje štovanja Božanskoj Majci i obilježio je početak proslave Navatrija u Prasanthi Nilayamu.

VEDA PURUŠA SAPTAHA JNANA YAJNA

Nakon dva dana iskazivanja štovanja u dvorani za pjevanje bhajana, 25. i 26. rujna, sveta Kalasha prenesena je 27. rujna 2014. godine u dvoranu Poornachandra u povorci koju su činili svećenici i studenti uz pjevanje vedskih mantri i svečanih tonova Nadaswaram glazbe. Nakon što su svećenici i studenti zauzeli svoja mjesta i sjeli na lijepo ukrašeno postolje – *yajñashala* na kojem će se vršiti obred – *yajña* u dvorani Poornachandra, krenulo se s postupkom za poticanje vatre na tradicionalan način u izvedbi dvojice svećenika koji su trljali jednim komadom drveta preko drugoga. Kada je vatra potaknuta na taj sveti način, prenesena je na žrtveno ognjište – *yajña kunda* uz pjevanje vedskih himni.

Nakon što su izveli uvodne obrede, četiri su svećenika počeli prinositi žrtvene priloge u žrtvenu vatru. U međuvremenu je druga skupina svećenika počela pjevanjem himni iz Krišna Yajur Vede u skladu s tradicijom, jedan je svećenik počeo izvoditi vježbu iskazivanja štovanja Bogu Suncu – *surya namaskāra*, jedan je svećenik započeo obred štovanja tisuću lingama – *sahasrā linga arcana* dok su svećenik i njegova supruga počeli obred štovanja svete Kalashe. Istodobno su tri odrasle osobe započele obredno čitanje – *pārāyana* svetih tekstova dok je skupina studenata počela pjevanjem svetih vedskih stihova, ispunjavajući cijeli prostor duhovnim vibracijama. Izvođenje obreda – *yajña*, koje je započelo u 8.30 sati, nastavilo se u ozračju svetosti gotovo sat i pol vremena, nakon čega je obavljeno zajedničko pjevanje vedskih himni u izvedbi svećenika i studenata, čime su se božanske vibracije proširile u svim smjerovima. Uskoro nakon toga studenti su se uputili u svoju svetu misiju Grama Seve. Izveden je ārati koji je ponuđen Bhagavānu u 10.45 sati, ali se obred nastavio i nakon toga.

Izvođenje sedmodnevnog obreda uz pjevanje vedskih mantri nastavio se na taj sveti način nadahnjujući tisuće sretnika koji su mu mogli prisustvovati. Završni prinosi – *pūrnahuti* na svečani dan Vijaya Dasami, 3. listopada 2014. godine,

obilježili su završetak obreda. Od ranog jutra toga dana velik broj poklonika okupio se u Poornachandra dvorani kako bi svjedočio velikom događaju prinošenja završnih prinosa u okviru ovog svetog obreda. Cijeli je prostor odzvanjao od pjevanja Veda što je dovelo do toga da su okupljeni poklonici bili poneseni na višu razinu. Dok su svećenici oko 9 sati prije podne obavljali sveto kupanje, studenti su počeli s pjevanjem bhajana. Kada se povorka svećenika vratila u Poornachandra dvoranu noseći dragocjene prinose za žrtvenu vatru i srebrnu žlicu – *dharani* uz pomoć koje će se prinosi davati u žrtvenu vatru, izvršene su pripreme za provođenje završnih prinosa, a srebrni je stolac smješten u blizini žrtvene vatre, za Veda Puruša Bhagavāna Babu. Uz Bhagavāna koji je na taj način predsjedao davanju prinosa u žrtvenu vatru, svećenici su u 9.40 sati počeli davati prinose, uz glasno pjevanje Veda i svečane tonove Nadaswaram glazbe. Snažno pjevanje Veda nastavilo se nakon toga u izvedbi svećenika i studenata dok su se izvodili neki tradicionalni obredi. Po završetku obreda svećenici su u krugu obišli oko žrtvene vatre i zamolili blagoslov od Bhagavāna. Vodom od svete Kalashe poprskani su svećenici, studenti i poklonici, a to su učinile skupine studenata i svećenika koji su prošli uzduž i poprijeko cijelog prostora dvorane dok su studenti pjevali bhajane. Ārati, koji je namijenjen Veda Puruša Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi, obilježio je završetak svetog žrtvenog obreda – *yajña*.

PRASANTHI VIDWAN MAHASABHA

Dok se Veda Puruša Saptaha Jñāna Yajña izvodila u dvorani Poornachandra tijekom jutarnjih sati, Prasanthi Vidwan Mahasabha održavao se u Sai Kulwant dvorani u večernjim satima, od 27. rujna do 3. listopada 2014. godine.

Govori koje su održali članovi Fakultetskog vijeća pri Institutu

Dvojica članova Fakultetskog vijeća, gospodin Sanjay Majhalingam iz kampusa u Prasanthi Nilayamu i dr.T.Ravikumar, upravitelj kampusa u Brindavanu koji pripadaju Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, obratili su se okupljenima tijekom prvog skupa u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabhe, dana 27. rujna 2014. godine. Nakon njih su još šestorica članova Fakultetskog vijeća s Instituta održali poučne govore tijekom trećeg, četvrtog i petog skupa održanih 29. i 30. rujna i 1. listopada.

Dok su gospodin Ruchir Desai iz kampusa u Brindavanu i dr. Depak Anand iz kampusa u Prasanthiju govorili tijekom trećeg skupa, gospođa Suma Rao iz kampusa u Anantapuru i profesor Anantaraman iz kampusa u Prasanthi Nilayamu, govorili su tijekom četvrtog skupa. Tijekom petog skupa, dr. Deepa Seetharaman iz kampusa u Anantapuru i gospodin Sanjay Sahni iz kampusa u Brindavanu, održali su izuzetno poticajne govore. Članovi Fakultetskog vijeća govorili su o svojim dojmljivim iskustvima Bhagavānove božanskosti i ukazali na dragocjene pouke koje su stekli tijekom razgovora s Bhagavānom. Još jedan govornik koji se obratio okupljenima posljednjeg dana, 3. listopada 2014. godine, bio je gospodin Hari Shankar Bhat, bivši polaznik Instituta koji radi u okviru Sri Sathya Sai središnje zaklade.

Govori koje su održali gosti predavači

Pored ovih izuzetno zanimljivih govora koje su održali članovi Fakultetskog vijeća Instituta, zbivanja u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabha obogaćena su poučnim govorima nekih od uvažениh gostiju predavača. Prvi gost predavač bio je dr. Nori Surya Narayana Murthy, uvaženi stručnjak na području sanskrta i teluškog jezika iz okruga Gantur u državi Andhra Pradesh koji je održao svoj govor tijekom drugog skupa održanog 28. rujna 2014. godine. Dr. Murthy je predstavio ljepotu „Sundara Kanda“ iz Ramayane i ukazao na neusporedivu odvažnost i predanost Hanumāna prema Gospodu Rāmi. Obogaćen prekrasnim poetičnim skladbama na sanskrtu i teluškom jeziku, govor dr. Murthyja koji je trajao gotovo sat vremena, predstavljao je pravu duhovnu svečanost za okupljene poklonike. Gospodin G.S.R.C.V. Prasada Rao, tajnik Sri Sathya Sai središnje zaklade koji je predstavio dr. Murthyja, kazao je u svojem uvodnom obraćanju da je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba pokazao poklonicima sveti put sebespoznađe – *ātmajñāna* potičući ih da provode duhovne vježbe izgovaranja Božjeg imena – *nāmasmarana*, boravljenja u dobrom društvu – *satsanga* i služenja u društvu.

Drugi gost predavač bio je dr. N. Gopalakrishnan, stariji znanstvenik iz Kerale koji je održao svoj učenj govore tijekom šestog skupa održanog 2. listopada 2014. godine. Uvaženi se govornik pozvao na učenja Bhagavāna i napomenuo kako nije važno koliko je dugo netko živio, već da je važno koliko je dobro netko živio. Ako je nečiji um bio pozitivan, ako su njegove misli i djela bili pozitivni i ono što je iz toga proizlazilo također je bilo pozitivno, kazao je dr. Gopalakrishnan.

Dana 4. listopada 2014. godine poklonici su imali sretnu priliku poslušati poticajni govor kojeg je održao gospodin Ajit Popat koji je došao da bi sudjelovao u Sri Sathya Sai Grama Sevi zajedno sa skupinom iz Ujedinjenog Kraljevstva, kao i prethodnih godina. Govoreći na sebi svojstven, privlačan način na temu „Umjetnost življenja s Učiteljem“ gospodin Popat je napomenuo kako su intenzitet ljubavi i predanosti prema Bogu najvažniji u životu tražitelja na duhovnom putu.

Bhagavānov božanski govor

Najpoticajniji od svih programa održanih u okviru Prasanthi Vidwan Mahasabhe bili su božanski govori Bhagavāna koji su emitirani putem razglasa tijekom Prasanthi Vidwan Mahasabhe. U svojim je govorima Bhagavān objašnjavao vedske istine i kazao kako je čovjek u svojoj suštini božanski te kako je njegov pravi oblik istinsko Sebstvo – *ātman*. Čovjek bi zato trebao učiniti napor da spozna istinu o svojoj božanskosti slijedeći sveti put i razvijajući vrijednosti i vrline, kazao je Bhagavān. Bhagavān je sve Svoje govore završio bhajanom u pjevanju kojega su Ga u zboru pratili okupljeni poklonici u stanju blaženstva.

SRI SATHYA SAI GRAMA SEVA 2014. GODINE

Sri Sathya Sai Grama Sevu pokrenuo je suosjećajni Gospod, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba 2000. godine i ona i dalje nastavlja biti sastavnim dijelom proslave Dasare i Navaratrija u Prasanthi Nilayamu. Kako je iskazivanje štovanja Božanskoj Majci započelo u dvorani za pjevanje bhajana prvoga dana obilježavanja Navaratrija, 25. rujna 2014. godine, Grama Seva je isto tako započela toga dana. U 8 sati ujutro oko 2.800 učitelja i studenata iz tri kampusa koji pripadaju Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje iz Prasanthi Nilayama, Brindavana i Muddenahallija, u krugu su obišli oko dvorane za pjevanje bhajana u mandiru izgovarajući vedske mantre i pjevajući bhajane, iskazali su svoje poštovanje pred posljednjim počivalištem Bhagavāna i uputili se u sela koja su bila određena da bi podijelili hranu i odjeću kao Bhagavānov prasadam seljanima. U velikom i opsežnom zadatku podjele prasadama pomagali su im stariji studenti koji polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu u Prasanthi Nilayamu kao i osoblje iz ašrama i skupina mladih iz Ujedinjenog Kraljevstva pod vodstvom gospodina Ajita Popata. Bhagavānov je prasadam na taj način stigao do kućnoga praga oko 300.000 seljana, a bilo je obuhvaćeno oko 50.000 kuća u udaljenim naseljima u tri okruga

Puttaparthija, Kothacheruvua i Bukkapatnama, nakon pažljivo izrađenog, detaljnog plana obilaska. Na dan obilježavanja Vijaya Dasami, 3. listopada 2014. godine, Bhagavānov su prasadam podijelile studentice koje polaze kampus u Anantapuru pri Institutu u Prasanthi Nilayamu, nakon završnih obreda u okviru Veda Purusha Saptaha Jnana Jayna u dvorani Poornachandra. Posao pripreme paketa s hranom u sve dane održavanja Grama Seve obavile su studentice iz kampusa u Anantapuru uz pomoć starijih djevojaka iz Sri Sathya Sai više srednje škole.

GLAZBENI I KULTURNI PROGRAMI

Bogatstvo raznovrsnosti glazbenih i kulturnih programa dodatno je obogatilo proslavu Dasare i Navaratrija. Prvi glazbeni program, 23. rujna 2014. godine, izveli su studenti iz kampusa u Muddenahalliju koji je u okviru Instituta. Započevši svoj program molitvom upućenom Gospodu Ganeši, oni su nakon toga izveli svete stihove u slavu Božanske Majke koja je uništila demona Mahishasuru - „Mahishasuramardini Stotra“. Slijedile su dvije pjesme na hindiju, a svoj su program završili prekrasnom pjesmom Qawali „Tere Darbar Mein Hum Aaye Hain Aaj – Danas smo došli u Tvoje božansko boravište“.

Drugi program poklonstvene glazbe, 29. rujna 2014. godine, izveli su studenti iz kampusa u Brindavanu koji je u okviru Instituta. Započevši svoj program s prekrasnim instrumentalnim brojem, kao sljedeću točku otpjevali su pjesmu na hindiju u slavu Božanske Majke „Aisa Pyar Bahadey Maiyya – O, majko, preplavi me ljubavlju“, slijedila su dva glazbena broja iz Karnatake i dvije pjesme na hindiju. Svoj su program završili poklonstvenom pjesmom u slavu Gospoda Guruvayura, Bhagavāna Sri Krishne.

Studentice iz kampusa u Anantapuru koji je u okviru Instituta, zadivile su okupljene poklonike svojom dirljivom izvedbom poklonstvenih pjesama 30. rujna 2014. godine. Započevši svoj program pjesmom „Jayaho Jayaho Sai Gajanana – Pozdravljen budi, Sai Ganeša“, studentice su nakon toga izvele pjesmu na teluškom o Majci Sai „Nee Naamame Madhuram – Tvoje je ime jako slatko“ da bi nastavile pjesmom ispunjenom osjećajima „Ab To Aao Sai – O, Sai, dođi sada“ koja je okupljene poklonike dirnula u srce. Studentice su svoju produhovljenu

izvedbu privele kraju pjesmom koju je Svami jako volio: „Oh Maa Oh Maa Oh Maa Sai Maa - O, draga majko Sai“.

Uzbudljiva i inovativna predstava s plesnim točkama „Jantunam Narajana Durlabham – Rođenje u ljudskom obliku najrjeđe je od svih“ izvedela je 1. listopada 2014. godine plesna grupa „Prasanthi Dance Group“ koju čine studenti koji polaze razne Sai obrazovne ustanove. Ukazujući da je rođenje u ljudskom obliku najdragocjeniji dar koji čovjek može dobiti, predstava je prikazala kako čovjek taj život trati u ispraznim svjetovnim nastojanjima i uključivanjem u neljudske činode nasilja i rata. Priča je prikazana pomoću kazališta sjênā dok su studenti izvodili tematske plesove uz zvukove lijepe glazbe.

Na svečani dan proslave Vijaya Dasami, 3. listopada 2014. godine, nadarena glazbenica, gospođa Devaki Pandit, izvela je koncert poklonstvene glazbe na oduševljenje poklonika okupljenih u Sai Kulwant dvorani. Započevši svoj koncert pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši, gospođa Pandit je nakon toga otpjevala tri Mira bhajana i završila svoju odličnu izvedbu bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“.

BHAGAVĀNOVA MISIJA I NASLJEĐE

S. S. Naganand

Bhagavān Sri Krišna objavio je jasno u Bhagavadgīti na bojnopolju Kurukšetre: „Uvijek kada je ispravnost – *dharma* (općenito se prevodi na engleski kao ispravnost u nemogućnosti pronalaženja prikladnije riječi) u opadanju, ja ću se utjeloviti na Zemlji kako bih ljude spasio od neispravnosti – *adharmā*.“ Gospod silazi na Zemlju u ljudskom liku s vremena na vrijeme da bi ispunio ovaj obećanje.

Život i poruka Sai Babe iz Shirdija

U dugoj povijesti silazaka Gospoda na Zemlju koja datira sve do vremena treća yuge i dvapara yuge, kada se On pojavio kao Gospod Sri Rāma i Gospod Sri Krišna, dolazimo do Njegovog javljanja u liku Shirdi Saija krajem 19. stoljeća u doba kali yuge. Tijekom tih razdoblja, uz nerazvijenu mrežu putova i sustav komunikacija, silazak je doživjela nekolicina sretnih poklonika u udaljenom seocu Shirdiju. Gospod je imao Svoj način kako širiti Svoju poruku. Pored nebrojeno mnogo iskustava ljudi u širokom sloju društva koji su imali priliku doći u vezu sa Shirdi Saijem, Njegovu je poruku učinila Sai Satcharita, tajnovito, filozofsko i poetično djelo zapisano na jeziku marathi, gorljivog poklonika Hemada Panta kojega je tako nazvao sām Shirdi Sai. Život i vrijeme u kojem je živio Shirdi Sai, opisani u Sai Sat Chariti, otvaraju mnoge poglede u svjesnost, predanost i mistična iskustva. Sri Shirdi Sai napustio je Svoje fizičko tijelo prije otprilike stotinu godina. Danas je Shirdi Sai postalo ime koje je poznato i udomaćilo se u Indiji te u mnogim drugim dijelovima svijeta. Dva temeljna stupa Njegove poruke bili su nepokolebljiva vjera – *śraddhā* i strpljivost – *saburi*.

Božanska misija Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe

Kao što je na to ukazao Shirdi Sai, sljedeći avatar, Sri Sathya Sai Baba, utjelovio se 23. studenoga 1926. godine u zabačenom seocu Puttaparthi, u području Rayalaseema, u okrugu Anantapur, u državi Andhra Pradesh. Silasku su prethodila božanska utjelovljenja i Njegove božanske igre – *divya līlā* koje je izvodio u ranim godinama Svoga života. U mladoj dobi od 14 godina Sri Sathya Sai dao je ozbiljnu izjavu kako On ne pripada ni jednom mjestu ili osobi, već da pripada svijetu i da je došao kako bi spasio svijet. Poruku je bilo teško razumjeti jer je On kazao kako će cijeli svijet doći u Puttaparthi, ali božanski glas nikada ne može biti u krivu. U kratkom vremenskom razdoblju ime i slava Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe proširili su se u sve dijelove države Andhra Pradesh, u države Madras i Mysore, u kraljevstva Nawanagar, Jamnagar, Sandur i Venkatagiri. Veliki i moćni stigli su na Njegov poziv, primili su Babu s velikom predanošću, strahopoštovanjem i štovanjem. Maleni mandir u Puttaparthiju, koji je bio sagrađen 1950. godine, postao je žarišnom točkom Babine misije. Ašram je određen kao Prasanthi Nilayam. Stalno se sve više širio i razvijao kako je veliko mnoštvo poklonika dolazilo ovamo, u potpunosti žrtvujući svjetovni život i sljedeći Babine

stope. Babina velika suosjećajnost, oči koje očaravaju, glas koji zaokuplja, lijepo pjevanje i sveobuhvatna ljubav preplavili su svako biće koje je došlo k Njemu. Njegova ljubav prema prirodi i životinjama i Njegova univerzalna poruka „Voli sve, služi svima“ osvojili su Njegovo slušateljstvo.

Svamijeve jedinstvene ustanove

Kao zamahom Njegove ruke, nastale su brojne ustanove koje su bile nepojmljive. Započevši s malenom Općom bolnicom u Puttaparthiju 1956. godine, u Njegove su se ustanove ubrojili Koledž za djevojke u Anantapur, Koledži za mladiće u Bengaluru i Prasanthi Nilayamu, a kasnije i Koledž za muškarce u Muddenahalliju. Njegova je misija isto tako uključivala uspostavljanje Opće bolnice u Whitefieldu, dvije superspecijalističke bolnice u Puttaparthiju i u Whitefieldu, Bengaluru i dvije pokretne bolnice, jedna u Puttaparthiju, a druga u Chennaiju 2014. godine. Sve te ustanove svima pružaju potpuno besplatne usluge. Baba je osigurao više obrazovanje za mladiće i djevojke naglašavajući cjelovito obrazovanje (integral education). Ideja o osnovnom i srednjem obrazovanju ostvarena je otvaranjem škola u Puttaparthiju i Rajahmundryju, pored škola koje su bile otvorene u Alikeu i Muddenahalliju. Tisuće djece bilo je prigrljeno u Sai okrilje i bila su obasipana ljubavlju, pažnjom, obrazovanjem, kako moralnim tako i duhovnim, pored svjetovnog obrazovanja. Tijekom godina niknulo je više od 100 škola širom Indije i sve je pokrenuo i vodio Bhagavān Baba. Daleke i udaljene zemlje prihvatile su Svamijevo načelo Educare-a i cjelovitog obrazovanja (Integral Education). Trajne vrijednosti istine – *satya*, ispravnosti – *dharma*, mira – *śantī*, ljubavi – *prema* i nenasilnosti – *ahimsa* čine temelj Svamijevih učenja. Te trajne ljudske vrijednosti bile su usađene u mlade umove s ljubavlju i suosjećanjem. Održavane su psihička i tjelesna disciplina. Cilj je bio cjelokupan razvoj studenata. Na taj je način Baba ostvario Svoju misiju održavanja ispravnosti – *dharma* stvarajući skupinu mladih koji su upili ideale, a istovremeno su stekli i potrebno svjetovno znanje.

Baba je uvijek bio predvodnik i vodio je primjerom. Njegove dobro poznate riječi: „Moj život je moja poruka“ predstavljaju sažetak Njegovog načina rada. Babina misija nije bila ograničena samo na Prasanthi Nilayam ili na Indiju. Ona se proširila nadaleko i naširoko, a poklonici dolaze iz 120 zemalja.

Jedan važan vid Babine misije bilo je naglašavanje služenja – *sevā* kao sastavnog dijela primjene duhovnosti, bez obzira na to o kojoj se religiji radi.

„Služenje čovjeku – *mānavasevā* je služenje Bogu – *mādhavasevā*“ jasno daje naglasak na nesebično služenje – *sevā* kao način kako doći do Boga. Za tu je svrhu Svami odobrio utemeljenje Sri Sathya Sai organizacije, kako u Indiji tako i u svakom dijelu svijeta. Organizaciju, na njezinoj najnižoj razini, čine centri. Članstvo je dobrovoljno i niti jedan član ne plaća nikakvu naknadu ili članarinu. Članovi centara sudjeluju u tri vrste aktivnosti: duhovnoj djelatnosti, edukacijskoj djelatnosti i djelatnosti služenja. Određen je i poseban dio za žene u svakom centru. Duhovna djelatnost uključuje tjedno poklonstveno okupljanje tijekom kojega se pjevaju pjesme koje stavljaju naglasak na univerzalnost Babine poruke kroz sve religije, održavaju se međureligijski razgovori i ljudi koji pripadaju svakoj religiji pridružuju se predanom služenju. Edukacijska aktivnost uključuje studijske kružoke i balvikas program. Djelatnosti služenja pretpostavljaju sudjelovanje u raznim projektima služenja društvu, kako u zajednici tako i u dobrovoljnom radu da bi služili kraće vremensko razdoblje u raznovrsnim ustanovama koje je pokrenuo Bhagavān Baba širom Indije i u inozemstvu, uključujući sveučilište, škole i medicinske ustanove, isto kao i u božanskom prostoru Prasanthi Nilayama. Pored toga, članovi se potiču da obavljaju božansko služenje jednom tjedno u svojim domovima zajedno s članovima obitelji. Kroz Sathya Sai organizaciju nesebičnog služenja bili su dotaknuti milijuni ljudi.

Pored provođenja gore navedenih, stalnih projekata, Baba je isto tako osmislio programe opskrbe pitkom vodom na područjima gdje su milijuni ljudi patili zbog pomanjkanja pitke vode. Njegovim božanskim poticajem i izravnim uključivanjem, opsežni projekti opskrbe pitkom vodom bili su provedeni tamo gdje je vlada smatrala da ih je nemoguće provesti. On ih je dovršio i predao vladi države Andhra Pradesh (uključujući i jedan projekt koji će biti dovršen te 23. studenoga 2014. godine predan glavnom ministru države Andhra Pradesh), a koji će donijeti dobrobit stotinama tisuća ljudi.

Svamijev život bio je otvorena knjiga

Na fizičkoj razini, ovi opsežni zadatci koje je pokrenuo Bhagavān Baba i izvršio ih s takvom lakoćom, ostavljaju dojam kao da se radilo o lakim zadatcima.

Sve do Bhagavānovog povlačenja iz fizičkog tijela, 24. travnja 2011. godine, On je bio u potpunosti uključen u sve ove aktivnosti. Ništa nije moglo izbjeći Njegovoj pozornosti. On je vjerovao u upravljanje na mikro razini i postizao izuzetne rezultate na razini makro upravljanja. Njegove su upute bile jasne i sažete te, u isto vrijeme, odlučne, ali prenesene s ljubavlju i suosjećanjem. Svatko, tko je imao sreće igrati bilo kakvu ulogu u mega projektima koje je pokrenuo Bhagavān, osjetio je kako je to veliki blagoslov i neprocjenjiva prilika da se služi Bogu. No, Baba nikada nije ostavljao utisak da su Njegove upute božanske zapovijedi. On se uvijek spuštao na ljudsku razinu, razgovarao sa svojim poklonicima i dužnosnicima na svjetovnoj razini i ništa nije smatrao nevažnim. Protokol je bio važan, ali nikada nije oduzeo prednost Njegovom suosjećajnom ophođenju.

Kako bih vam dao samo jedan primjer, kada je Bhagavān Baba odlučio preseliti se u Yajur mandir u Prasanthi Nilayamu, On je organizirao veliko primanje s ručkom za dužnosnike i odabrane pozvane goste. Iako Baba nije bio jako sretan s velikom rezidencijom koja je bila izgrađena za Njega i često je spominjao kako mu nije potrebna tako velika kuća, On je osobno primao sve goste i bio je jako ponosan kada ih je pozvao da razgledaju sve dijelove kuće, uključujući i prostorije u kojima je On boravio. Raspitivao se o tome osjećaju li se gosti udobno i što misle o Svamijevoj rezidenciji. Baba je osobno nadgledao pripreme za ručak i posluživanje raznovrsnih poslastica gostima. On je do savršenstva igrao ulogu domaćina i svakoga je gosta oduševio Svojom jednostavnošću, pažnjom, ljubavlju i privrženošću. Baba je želio svakomu pokazati kako je Njegov život jedna otvorena knjiga u koju svatko može pogledati, oponašati i slijediti.

Svamijevo božansko nasljeđe

Nemoguće je u kratkom članku pisati o nasljeđu Sai avatara. Mnogi smatraju da su čuda koja je izvodio Bhagavān Baba Njegovo jedinstveno obilježje. Baba je često govorio kako su Njegova čuda kao posjetnice. On je često puta spominjao kako su ljudi dolazili k Njemu zbog mnogih stvari, ali On je čekao poklonike koji bi došli da bi primili ono što im je Svami došao dati, misleći pod time da stjecanje materijalnih dobara ne bi trebao biti cilj života. Svami je često govorio i navodio svete spise kada je naglašavao kako ljudsko tijelo nije ništa drugo već sredstvo da bi se provodilo ispravno djelovanje.

Svojim riječima i Svojim ponašanjem Svami je prigrlio cijeli svijet. Mnogi poklonici koji jedva da su imali bilo kakav dodir sa Svamijem, osjećali su u dubini svojih srca da im je Svami blizak, da je On snaga koja ih vodi i da je On poput člana njihovih obitelji. Mnogi poklonici iz stranih zemalja koji nisu mogli razumjeti teluški jezik na kojem je Svami održao većinu Svojih govora, nisu imali ništa protiv da sjede pred Njim satima i bili su u potpunosti zaokupljeni Njegovim fizičkim likom i osjećajem jednote s Bogom. Sama Svamijeva prisutnost na bilo kojem skupu iskorijenila je kod stotina tisuća ljudi, prisutnih na tom skupu, sve negativne misli i osjećaje i ispunila svako srce radošću i osjećajem velikog uzdignuća, mira i emocionalnog ushita. Danas, u fizičkoj odsutnosti Svamija, tisuće poklonika, koji se okupljaju u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu, imaju isti osjećaj tijekom poklonstvenog služenja. Oni teže za time da se vrate natrag i budu u prisutnosti Gospoda. Tisuće dobrovoljaca nesebičnog služenja iz svake države u Indiji dolaze i nastaviti će dolaziti u Prasanthi Nilayam na hodočašće i nesebično služenje – *sevā*. Oni su voljni provoditi bilo koju vrstu nesebičnog služenja koja će im biti povjerena. Oni se nose s teškim vremenskim prilikama u Puttaparthiju, putuju iz velikih udaljenosti o vlastitom trošku i posvećuju svoje vrijeme i energiju ne očekujući ništa zauzvrat, osim Svamijeve milosti.

Božanska misija i ostavština Sai avatara ostala je kako bi ju svi mogli vidjeti. Kako su prošle tri godine otkako je On napustio svoje fizičko tijelo, Svami i dalje nastavlja voditi sve Svoje poklonike u obliku bezoblike božanskosti – *nirākāra brahman*, nakon što je odbacio Svoj fizički lik – *ākāra svarūpa*. Temeljna Svamijeva poruka predstavlja i sām temelj filozofije nedvojstva – *advaita* u Vedanti koja objavljuje da postoji samo jedna istina i da je ta istina Bog. Istina je jedna, ali su je mudraci opisivali kao da ih je mnogo – *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*. Svami je uzeo istinu – *satya* za Svoje ime i živio je život koji je oživotvorio svih pet vječnih vrijednosti koje je On naglašavao. Na fizičkoj razini, Svami je ostavio nasljeđe koje se sastoji od raznovrsnih zaklada i ustanova koje je On uspostavio. Na duhovnoj razini, Svami nam je pokazao da je On uvijek postojao i da nastavlja postojati kako bi poklonici mogli uskladiti svoju frekvenciju s božanskom frekvencijom Gospoda i uvijek uživati u blaženstvu Njegovog društva, u svakom trenutku boraviti u prisutnosti Gospoda i doživljavati Boga u svakom biću oko sebe.

- autor je gospodin S. S. Nagand, stariji odvjetnik i član Sri Sathya Sai središnje zaklade

Iz naših arhiva

ISTINA I BOG SU NERAZDVOJNI

Utjelovljenja ljubavi!

Istina – *satya* manifestirala se u kozmosu. Bez istine ne bi moglo biti Univerzuma. Sve je proizašlo iz istine.

Sve bogatstvo, sva zadovoljstva potiču iz istine. Vede, upanišade i svi sveti spisi imaju svoje izvorište u istini. Istina je pravo boravište Boga. Istina i Bog su nerazdvojni.

Ljubav sve ujedinjuje

Posijte sjemenku plemenitih misli, dopustite joj da izraste u veliko stablo i dopustite ljudima da pronađu sklonište pod njim. To je jedini rođendanski poklon koji od vas tražim. Vaša dobrobit je vaš poklon Meni. Postanite uzorne osobe. Razvijte uvjerenje da je Bog kojega obožavate, koji je vaše omiljeno božanstvo, u vama.

Pretvorite se u cvjetni vijenac i ja ću biti nît koja drži cvjetove zajedno. Smatrajte se djecom jedne majke i da pripadate obitelji čovječanstva. Nemojte dopustiti stvaranje razlika temeljenih na rasi, porijeklu i narodnosti. Svi pripadaju kasti čovječanstva i religiji ljubavi. U različitim jezicima se jedna te ista stvar, voda, naziva različito. Isto tako i Bog je Jedan, bez obzira na to koje se ime koristi – bilo da su to Allah, Isus, Buddha ili Rāma – imajte vjeru u to. Nemojte kritizirati niti jednu religiju. Razvijajući tu univerzalnost, obradujte Bhagavāna.

Utjelovljenja ljubavi!

Kozmos je ispunjen ljubavlju. Ljubav je ispravnost. Ljubav je istina. Univerzum se temelji na ljubavi. Izgubljen u prolaznim ugodama svjetovnog života, čovjek zaboravlja to vrhovno načelo ljubavi. Koji je razlog tomu? Sebičnost je porasla dok je nesebičnost u opadanju. Uskogrudnost se navelike proširila. Širokogrudnost se teško pronalazi. Želje su postale sve veće. Ideali nestaju. Ljudskim životom prevladavaju sebičnost i osobni interes.

Srce bez ljubavi je groblje. Ljubav ukazuje na postojanje Boga. Ona je sveprožimajuća. Ona je temelj ljudskoga jedinstva. Samo kada sebičnost nestane i vjera u Boga poraste, ostvarit će se jedinstvo svih ljudi.

Svamijeva ljubav privlači sve

Tamo gdje prevladava ljubav, neće biti mjesta za mržnju ili zavist. Ljubav ne može imati vozilo puno loših misli i djela. Ljubav bi trebala biti postojana i nepokolebljiva. Ja ne želim ništa. Ja imam tri „P“. Jedno je čistoća (purity). Drugo je strpljenje (patience). Treće je ustrajnost (perseverance). To troje je ono što je osiguralo poštovanje svijeta. Onima koji dolaze ovamo nisu poslani nikakve pozivnice. Privukla ih je samo Svamijeva ljubav, poput magneta. Neki mogu pitati: „Zašto neki ljudi nisu privučeni Svamiju ako je taj magnet tako moćan?“ Razlog leži u tome što su ti ljudi poput zahrđalog komada željeza kojega niti jedan magnet ne može privući. Dopustite im da uklone hrđu i prašinu i oni će biti privučeni magnetom. Njihova mržnja i želje, njihova zavist i pohlepa su hrđa i prašina koje ih prekrivaju. Ako se od njih očistite, bez obzira na to gdje bili, vi ćete biti moji a ja ću biti vaš. Bespomoćni i napušteni, bez obzira na to gdje bili, predstavljaju Saijevu brigu. Promičite svetu ljubav u svojim srcima. Ta ljubav ne samo da će otkupiti vaš život, već će isto tako promicati dobrobit svuda oko vas.

Nije potrebno da ponudite ništa drugo osim ljubavi. U Prasanthi Nilayamu nisu dozvoljeni nikakvi pokloni. Samo je ljubavi dozvoljen ulaz.

- **izvadci iz Bhagavānovih rodendanskih govora**

BHAGAVĀN SRI SATHYA SAI BABA, NJEGOVA SLAVA I NJEGOVA MISIJA

Dr. Narendranath Reddy

„Istinu govoreći, vi ne možete razumjeti prirodu moje stvarnosti, niti danas kao niti nakon tisuću godina stroge pokore ili ustrajnog preispitivanja, čak i ako se cijelo čovječanstvo udruži u tom naporu...Ovo je ljudski lik u kojem se manifestira svaki božanski entitet, svako božansko načelo, bolje reći, sva imena i likovi koje je čovjek pripisao Bogu.“

-Sri Sathya Sai Baba

Prva svjetska konferencija, 15. svibnja 1968. godine

Dobro poznati sanskrtski stih – *śloka* u Śiva Mahimā Stotri navodi kako, čak i ako bi Majka Sarasvatī, božica učenja, trebala za vječnost zapisati o slavi Gospoda koristeći cijelu površinu zemlje kao pergament, vode svih oceana kao tintu i sve planine s bezbrojnim stablima kao olovke, ne bi na vjerodostojan način ispunila zadatak jer su Njegova obilježja i slava bezgranični. Samo zahvaljujući Njegovoj milosti ja sam u stanju podijeliti s vama jedan mali djelić Njegove slave i Njegove misije. Čak štoviše, s najviše točke gledanja nedvojnosti, On sam je poticatelj, pisac pa čak i olovka zato što je On Jedan Jedini.

Utjelovljenje ljubavi

Isto kao što je Mjesec moguće vidjeti samo zahvaljujući mjesečini, a ne uz pomoć svjetlosti svijeća, Sathya Sai, koji je utjelovljenje ljubavi, može se doživjeti samo putem ljubavi. Kada bi se u jednoj riječi mogla sažeti suština života i učenja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, ta riječ bi bila „ljubav“. On nam je pokazao kako je put ljubavi kraljevski put do cilja ljudskoga života, spoznavanja naše božanske prirode.

Na putu za Prasanthi Nilayam, 1984. godine, prolazio sam kroz Singapur. Posjetio sam neke Sathya Sai centre i bio sam svjedokom kako su vibhuti i nektar izlazili iz fotografija i vidio sam mnoga druga čuda. Kada je Svami pozvao našu obitelj na razgovor, u uzbuđenju sam Mu govorio o tim zadivljujućim čudima. Svami mi je rekao da je to bilo obilje čuda i da su svaki dom i svaka osoba doživjeli božanska čuda, bili oni svjesni toga ili ne. Nakon velikog broja godina spoznao sam važnost upravo te Svamijeve tvrdnje.

Sada tomu ima već velik broj godina kako sam blagoslovljen prilikom da putujem širom svijeta u ime Međunarodne Sathya Sai organizacije koja širi Svamijevu božansku poruku u 126 zemalja, u okviru otprilike 2.000 Sai centara. Tijekom mojih putovanja bio sam zadivljen slušajući priče o nevjerojatnim čudima koje su ispričali brojni poklonici širom svijeta, otkrivajući Bhagavānovu sveprisutnost i božansku zaštitu kao i opsežne projekte služenja koji su pohvalile lokalne vlade.

Božanski davalac

Vodeće novine u Nepalju objavile su 17. svibnja 2014. godine priču o 99 godina starom pripadniku plemena koji je preživljavao hraneći se samo divljim gomoljima. Nažalost, zbog velikih suša, teško je bilo pronaći i gomolje tako da je starac već 17 dana gladovao. Dva Sathya Sai dobrovoljca odmah su se uputila u potragu za tom osobom s vrećom punom riže i ostale suhe hrane. Plemenski je čovjek živio duboko u šumi. Da bi došli do njega, trebalo im je pet sati žustrog hoda po teškom terenu. Sathya Sai dobrovoljci uspjeli su stići do starca i ponudili mu hranu, zajedno sa Svamijevom fotografijom. On je nekoliko trenutaka promatrao fotografiju i rekao: „Da, to je taj čovjek. Prošle sam ga noći vidio u svome snu. Bio je odjeven u istu žutu haljinu.“ Po svemu sudeći, ovog su starca napustili njegovi bližnji i, zbog svoje nevolje, on je razmišljao o tome da poćini samoubojstvo. Kazao je kako mu je Bhagavān došao u snu i utješio ga rijećima: „Ne bi trebao biti malodušan. Dvoje će ljudi doći sutra i donijeti ti dovoljno hrane te se pobrinuti za tebe. Trebao bi odbaciti zamisao da se ubiješ.“ Isprićavši to, starćeve su se oći ispunile suzama i rekao je: „Ujutro sam mislio da je to jedan od onih snova bez ikakvog znaćenja koje obićno sanjamo. Ali sada, kada ste vi dvojica došli, kao što je to najavila osoba u mojem snu, On mora da je Bog.“

Lokalni Sathya Sai centar donio je odluku da za tog čovjeka osigurava hranu do kraja njegovog života.

Božanska misija

Njegova poruka „Voli sve, služi svima“ i Njegov sustav cjelovitog odgoja i obrazovanja temeljen na ljudskim vrijednostima proširio se u sve dijelove svijeta, neovisno o rasi, religiji, narodnosti ili boji kože. Njegov život je Njegova poruka i On nastavlja poticati milijune širom svijeta da žive u skladu s idealom kako je služenje čovjeku služenje Bogu. Sri Sathya Sai Baba je uzdignuo čovječanstvo svojim univerzalnim učenjima i bezbrojnim primjerima ljubavi i služenja koji uključuju osiguravanje besplatne hrane, besplatne zdravstvene zaštite, besplatnog obrazovanja, besplatne opskrbe pitkom vodom i druge vrste služenja potrebitima. Globalni razmjeri do kojih se Njegov rad potihom razrastao je zadivljujući i neusporediv u povijesti čovječanstva. Međunarodna Sathya Sai organizacija (Sathya Sai International Organization – SSIO) je duhovna i humanitarna organizacija koja objedinjuje sve religije, sve vjere, sve narodnosti. Preobrazba ljudskog srca provodi se putem duhovne i edukacijske aktivnosti te aktivnosti nesebičnog služenja koje se provode s ljubavlju.

Sathya Sai odgoj i obrazovanje

Svami kaže: „Krajnji cilj obrazovanja je karakter.“ On je poticatelj i vodič u razvoju Sathya Sai odgoja i obrazovanja. Obilježje koje razlikuje ovaj sustav odgoja i obrazovanja je njegova filozofija da je njegovanje razvoja dobrog karaktera važno kao i njegovanje vještina koje su potrebne kako bi se moglo zarađivati za dobar život. On je objavio kako bi obrazovanje trebalo stavljati naglasak na primjenu pet ljudskih vrijednosti: istina – *satya*, ispravno postupanje – *dharma*, mir – *śantī*, ljubav – *prema* i nenasilnost – *ahimsā*.

Revolucionarna u svojem pristupu i sveobuhvatna u svojem opsegu, Sathya Sai obrazovna načela postala su cjeloživotni proces učenja i transformacije za muškarce, žene i djecu u svim dijelovima svijeta. Postoji 30 Instituta za Sathya Sai odgoj i obrazovanje (Institute of Sathya Sai Education – ISSE) i 39 Sathya Sai škola u raznim zemljama širom svijeta. Te ustanove promiču odgoj i obrazovanje temeljene na vrijednostima u zemljama izvan Indije. Razredi za Sathya Sai učenje u duhu ljudskih vrijednosti (Sathya Sai Education in Human Values – SSEHV) isto

se tako organiziraju u okviru društvene zajednice. Mnoge zemlje i njihovi službeni odgojno-obrazovni sustavi prepoznaju i cijene vrijednost ovoga sustava odgoja i obrazovanja koji objedinjuje duhovnost s akademskim kurikulumom i dali su priznanje Sathya Sai školama za njihovu akademsku izvrsnost i primjenu ljudskih vrijednosti.

Pored toga, razredi za Sai duhovno obrazovanje (Sai Spiritual Education – SSE) redovito se organiziraju u okviru Sathya Sai centara širom svijeta za djecu u dobi od 3 do 18 godina.

Sathya Sai globalna zdravstvena misija

Sri Sathya Sai Baba vjerovao je kako je besplatna zdravstvena zaštita neotuđivo pravo svakog čovjeka neovisno o rasi, religiji, porijeklu ili gospodarskom položaju. Zahvaljujući tom plemenitom idealu, utemeljena je 1956. godine prva Sathya Sai bolnica u udaljenom selu Puttaparthiju.

Tijekom posljednjih 58 godina ova misija zdravstvene zaštite rascvjetala se u širok globalni sustav koji donosi besplatnu zdravstvenu zaštitu u mnoge zemlje koristeći načela kojima ih je naučio Sathya Sai Baba. Ta načela zajednički čine okvir za uspješno provođenje idealne zdravstvene zaštite.

Danas postoje mnoge bolnice i klinike širom svijeta pod tutorstvom Sathya Sai organizacije. Profesionalni zdravstveni djelatnici osiguravaju potrebitima odgovarajuću zdravstvenu zaštitu na visokoj razini, besplatno, s ljubavlju i suosjećanjem. Napor, koji širom svijeta ulažu Sathya Sai profesionalni zdravstveni djelatnici i dobrovoljci, obilježen je izvrsnošću, opsežnošću i predanošću da se spriječe bolesti i održi dobro zdravlje za sve. Svake godine više od 170.000 bolesnika prima besplatnu zdravstvenu zaštitu u okviru međunarodnih zdravstvenih, stomatoloških i oftalmoloških kampova i u medicinskim klinikama u više od 35 zemalja. To uključuje oko 29.000 bolesnika iz udaljenih sela koji primaju medicinske usluge putem Sathya Sai pokretnih bolnica u Indoneziji koje, svojim pokretnim kombi vozilima, dovode svoje medicinske usluge na kućni prag.

Pored toga, posebne se usluge pružaju u nekim zemljama u kojima se javlja akutni nedostatak specijalista na području medicine. Naprimjer, na otoku Fiji, Sai liječnici održali su medicinski kamp za potrebite osobe i izveli složene neurološke

operacije, uključujući i uklanjanje tumora na mozgu i tumora na kralježnici. U Gijani su Sai liječnici, u razdoblju od dva tjedna tijekom studenog 2013. godine, izveli 52 složene operacije fibroida na uterusu da bi uklonili bolove i patnju ženama koje nisu bile u prilici biti podvrgnute operaciji i strpljivo su čekale 4-7 godina.

Služenje u okviru zajednice

Voda je eliksir života. Raspoloživost pitke vode važan je činitelj ljudskog zdravlja u zemljama u razvoju i razvijenim zemljama širom svijeta. Zahvaljujući Bhagavānovoj milosti, prvi projekt kojim se osigurala pitka voda za siromašne, pokrenut je u selima u okrugu Anantapur u Indiji. Uskoro nakon toga slijedili su mnogi opsežni projekti opskrbe pitkom vodom koji su osigurali pitku vodu za milijune ljudi. Potaknuti uspjehom tih projekata opskrbe pitkom vodom, pokrenuti su mnogi slični projekti Međunarodne Sathya Sai organizacije u Nepal, El Salvadoru i Indoneziji da bi se potrebitim ljudima osigurala pitka voda.

Aktivnosti služenja, koje se provode u okviru Sathya Sai organizacije, uključuju osiguravanje hrane, odjeće, školskih potrepština i svakodnevnih potrepština potrebitima, izgradnja i obnova domova i društvenih zgrada, posjeti domovima za starije osobe, zatvorima i bolnicama za rekonvalescenciju, rad s učenicima koji trebaju pomoć u učenju i osiguravanje humanitarne pomoći žrtvama prirodnih nepogoda kao što su naleti orkana, poplave i potresi. Mnogi Sathya Sai centri i grupe organiziraju banke hrane iz kojih se redovito osigurava hrana i potrepštine siromašnim obiteljima. Potaknuti porukom Bhagavāna Babe, djeca i mladi isto se tako aktivno uključuju u te aktivnosti služenja.

Pomoć u slučaju prirodnih nepogoda

Prirodne nepogode često uzrokuju pustošenje koje utječe na živote mnogih ljudi širom svijeta. Usluge pomoći u slučaju prirodnih nepogoda osiguravaju se što je prije moguće i s ljubavlju u mnogim područjima svijeta uključujući Hrvatsku, Srbiju i Bosnu i Hercegovinu koje su bile pogođene poplavama na Balkanskom poluotoku; na Filipinima koje je poharao super tajfun Haiyan; na istočnoj obali Sjedinjenih Američkih Država koje je poharao orkan Sandy; na Haitiju koji je bio pogođen razarajućim potresom; nizinskim područjima pored Jakarte u Indoneziji koja su bila pogođena poplavama; regiji Emilia-Romagna blizu grada Reggio

Emilia u Italiji koja je bila pogođena potresom i udaljenim selima u Sri Lanki koja su bila pogođena klizanjem zemljišta koje su pokrenule snažne kiše i poplave kao i mnogi drugi primjeri.

U mnogim su zemljama te plemenite i primjera vrijedne aktivnosti služenja u zajednici zaslužile priznanje i nagradu lokalnih i nacionalnih vlada.

Služenje čovjeku je služenje Bogu

Nesebično služenje je, po svemu sudeći, jedno najdjelotvornije i opće sredstvo za razumijevanje, doživljavanje i izražavanje Svamijevog božanskog načela ljubavi. Služenje je ljubav na djelu. Svami kaže kako je najbolji način za voljeti Boga da se voli sve i služi svima. Glavna svrha Sathya Sai organizacije je pomoći pojedincu da spozna svoju prirodenu božanskost primjenom božanske ljubavi kroz nesebično služenje. Svami je isto tako jasno kazao kako je najvažnija kvaliteta služenja, a ne njegova količina. Duh i poriv, koji leže u pozadini služenja, od presudne su važnosti. Kada provodimo služenje, trebali bismo osjećati kako služimo Boga. To je razlog zašto On kaže: „Služenje čovjeku je služenje Bogu.“ Služenje koje se provodi na taj način čini nas da spoznamo kako Bog služi, Bogu i za Boga.“ Osoba koja služi, primatelj usluge i postupak služenja su jedno – i svi su božanski.

Isto kao što je mokra zemlja dokaz da je padala kiša, čisto, nesebično služenje pruženo s ljubavlju dovodi do naše transformacije i mi uživamo u vrhovnom miru i staloženosti – „mir koji je izvan područja razumijevanja“.

Gore navedeni rad i čuda samo su primjeri bezbrojnih i zadivljujućih slučajeva koji se zbivaju svakoga dana širom svijeta. U Evandjelju po Ivanu, u svom osobnom svjedočanstvu učenika i svjedoka Isusova života, Ivan piše: „Ovo je učenik koji potvrđuje ove stvari i zapisuje ih...No, postoje i mnoge druge stvari koje je Isus činio i, kada bi sve one bile zapisane, pretpostavljam da cijeli svijet ne bi bio dovoljan za knjige koje bi bile napisane.“ Isto tako, ja vjerujem kako nije moguće zabilježiti sva Svamijeva veličanstvena čuda, božanski rad i primjere božanske milosti kojima su svjedočili milijuni ljudi širom svijeta – i koji još uvijek nastavljaju zadivljivati i oduševljivati ljude širom svijeta!

Voljeni Sai uvjeravao nas je da, ako imamo srce ispunjeno čežnjom, tada možemo doživjeti Njegovu čistu, bezuvjetnu i nesebičnu ljubav i na taj način steći nepomućeno i trajno blaženstvo. Volimo Ga svi, cijelim našim srcem, umom, dušom i snagom i posvetimo svaki trenutak našega života da bismo služili Njemu i svemu što je On stvorio.

Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu!*

- autor, dr. Narendranath Reddy, predsjednik je Prasanthi vijeća, administrativnoga tijela Međunarodne Sathya Sai organizacije

NEMA STRAHA KADA JE SVAMI S NAMA

R. J. Rathnakar

„Nemojte se kolebati ili skretati u stranu

Kada stvari krenu po zlu.

Zrelo je ono srce koje se nastavlja smijati

Ostavljajući srdžbu i brige po strani.“

-Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

Oni koji ostaju nepomućeni u trenucima radosti isto kao i u trenucima tuge, zaslužiti će posebno mjesto u Bhagavānovom srcu. Budući da sam odrastao o Njegovoj blizini, bio sam u stanju, zahvaljujući Njegovoj milosti, razviti um koji ne reagira pretjerano u trenucima tuge ili radosti. Od kakve je koristi ako ne uspijevamo naučiti barem toliko, nakon što smo promatrali Svamija koji je u sve usadio mentalnu snagu u trenucima nepogode? Kao izraz Svog nepojmljivog

suosjećanja Bhagavān se pojavio kao Sai avatar da bi zaštitio poklonike. On je jedina snaga koja vodi i štiti sva bića.

Imajte vjeru i ostanite smireni

Ovdje bih želio ispričati jedan događaj kada mi je On velikom milošću podario drugi život. Bio je mjesec prosinac 2010. godine. Upravo su završile svečanosti vezane uz proslavu 85. rođendana i, puni blaženstva, uživali smo u danima koji su bili ispunjeni slatkim prisjećanjima.

Trebao sam otići u Anantapur 27. prosinca da bih obavio neki neizbježan osobni posao. Kao što je to bilo uobičajeno, izvijestio bih o tome Svamija i zamolio Njegov blagoslov, kao i uvijek kada bih trebao otići iz Puttaparthija obaviti bilo kakav posao. No, toga dana, Svami nije izašao na daršan. Tako nisam imao priliku dobiti Svamijevu dozvolu. Prilike su bile takve da moj odlazak u Anantapur nisam mogao odložiti. Nemajući druge mogućnosti, a isto tako misleći da će trajati samo tri sata da bih otišao i vratio se natrag, otišao sam u Anantapur.

Na povratku, nakon što sam obavio potreban posao, stigli smo u predgrađe Puttaparthija oko 13.30 sati. Vozač je automobil vozio velikom brzinom. Nije bilo nikakvog prometa i cesta je bila prazna. Odjednom, automobil je, pri toj velikoj brzini, počeo skretati na rub ceste. Još dok sam upozoravao vozača, automobil se zabio u stablo stvarajući zaglušnu buku. Sve se zbilo u trenutku i taj, jedan trenutak, ostavio je neizbrisiv utisak u mojem životu.

Dok sam se borio da bih se izvukao, ono što sam vidio oko sebe bio je zastrašujući prizor! Svi moji suputnici bili su obliveni krvlju i s jako teškim povredama. Bili su pritiješnjeni između sjedala. Prednji dio automobila bio je potpuno smrskan. Veliko stablo tamarinda moglo se vidjeti na mjestu gdje je motor automobila.

Baš u trenutku sudara imao sam osjećaj kako me netko čvrsto drži. Možda, upravo zbog toga, ja sam se zatekao kako sjedim na svojem sjedalu, nedirnut. No, nisam mogao osjetiti desnu nogu i ona je visila prema zemlji kroz pod automobila koji se rastvorio, kao posljedica nesreće. Uopće nisam sumnjao u to da je noga slomljena. Uopće se nisam mogao pomaknuti, ali sam ustrajno izgovarao „Sai

Ram“. U međuvremenu su neki prolaznici trčeći stigli do nas. Prepoznali su me i odmah su nas sve odveli u Sri Sathya Sai superspecijalističku bolnicu. Dobivši obavijest o nesreći, moja supruga i članovi obitelji dotrčali su u bolnicu i bili su zapanjeni vidjevši me oblivenog krvlju. Obavljeno je rendgensko snimanje i CT kao i ostale pretrage. Liječnici su bili jako zabrinuti. Bedrena kost moje desne noge bila je slomljena. Potkoljenica je bila slomljena u dva dijela. Koljeno je bilo smrskano u komadiće. Puno komadića stakla zabilo se u moju glavu. Kako su uglavnom sve glavne kosti u desnoj nozi bile slomljene, došlo je do unutarnjeg krvarenja i izgubio sam oko dvije litre krvi.

Svami je obaviješten o nezgodi koja se dogodila. Može li majka čekati nakon što je čula u kakvom je stanju njezino dijete? Svami je odmah stigao u bolnicu. Kada sam čuo za Njegov dolazak, moj je um bio ispunjen mnogim mislima. Iako sam prolazio kroz strašne bolove, odlučio sam staviti osmijeh na lice, za Svamija. Kada je Svami ušao u odjel za intenzivnu njegu, moja supruga, moja majka i ostali članovi obitelji bili su u suzama. Ali, ja sam gledao u Svamija s osmijehom na licu.

„Kako je to moguće da se ti smiješ dok svi oko tebe plaču?“, pitao je Svami.

„Kada je Svami uz mene, nema potrebe da ja plačem“, odgovorio sam.

Svami je sve utješio s velikim suosjećanjem. Nestrpljivo sam čekao da Svami uputi posebne riječi mojoj supruzi jer je ona bila potpuno potresena. Svami je krenuo k njoj i rekao: „Što da se radi. Tvoj je suprug napustio Puttaparthi, a nije Me o tome obavijestio! Nemoj brinuti, sve će biti u redu!“

Što bih ja tu mogao reći? Svami mi nije pružio priliku da ga obavijestim o mojem putovanju. Ostao sam smiren i odvažan uz potpunu vjeru da je Svami uz mene.

Svami je s nama proveo gotovo sat vremena. Razgovarao je s liječnicima koji su se brinuli o meni, dao im je potrebne upute i na kraju me podvrgnuo još jednom velikom ispitu. „Sutra je utorak i osmi dan nakon novog mjeseca ili dan punog mjeseca – *aštami*. Neka operacija bude obavljena u srijedu, dan nakon toga“, rekao je Svami, određujući vrijeme, prije nego što se uputio natrag u mandir.

To je značilo da sam na operaciju morao čekati još 48 sat, podnositi strašne bolove i uz unutarnje krvarenje i tko zna što još! Liječnici su bili zbunjeni, a članovi obitelji zanijemili su od šoka.

Božanski spasitelj i zaštitnik

Bio sam u stanju koje je zahtijevalo veliku hitnost, ali Svamijeve upute su, čini se, bile suprotne tomu! Što se mene tiče, Svamijeve su riječi bile konačne. Zar ne bi Svami trebao biti upućen u moje stanje, nakon što je spasio moj život u tako strašnoj nesreći?

Bile su obavljene sve pripreme za operaciju u srijedu ujutro u 9 sati, u skladu sa Svamijevim uputama. Oko 8.30 sati Svami je došao u bolnicu, dodatno me ohrabrio i blagoslovio prije nego što me je poslao u dvoranu za operacije. Operacija je trajala oko 11 sati.

I sljedećeg je dana Svami isto tako došao, dodirivao Svojom božanskom rukom po mojoj cijeloj desnoj nozi i uvjeravao me da će biti u redu.

Ostao sam na Odjelu za intenzivnu njegu gotovo četiri tjedna. Svami me puno puta došao pogledati. Došao me pogledati čak i onoga dana kada sam trebao biti otpušten iz bolnice. Poslao je automobil koji će me odvesti u sobu koja se nalazi blizu Njegove rezidencije. Kako možemo opisati takvu ljubav? Kako možemo otplatiti dug zahvalnosti Utjelovljenju suosjećanja koje je prosulo tako veliku ljubav po meni? Postoji jedna tradicionalna izreka koja kaže da se sve događa za naše vlastito dobro. Ova mi je nesreća omogućila da izravno doživim božansku ljubav.

Nakon što su me iz bolnice premjestili u sobu u ašramu, mogao sam čuti svako pjevanje Veda i pjevanje bhajana svakoga dana. Jednoga sam se dana osjećao tužan zato što nisam bio u mogućnosti prisustvovati Bhagavānovom daršanu. Upravo u tom trenutku začuo sam nekakvo komešanje i Svami je ušao u moju sobu govoreći: „Kako si, dragi moj?“ Jedno srce nije dovoljno da bi moglo primiti tu neizmjernu sreću. „Brzo se oporavi i prohodaj. U Zakladi je toliko puno posla koji je potrebno obaviti“, rekao je. U mojem se umu pojavila sumnja hoću li uopće moći normalno hodati. Sumnja je bila raspršena u tom trenutku, zahvaljujući tim Svamijevim riječima.

Nakon što sam šest mjeseci bio vezan za invalidska kolica, mogao sam normalno hodati. Istinu govoreći, Svami je bio taj koji mi je omogućio da hodam. Vjerovali ili ne, mogao sam se popeti do vrha utvrde Golkonda koja se nalazi na brežuljku kada sam, zajedno s članovima moje obitelji, otišao u Hyderabad. Stojeći na vrhu, nazvao sam kirurga koji me operirao i podijelio radost s njim. Naravno, iskreno sam zahvalio Božanskom kirurgu za svu dobrotu kojom me je obasipao.

Kada bismo barem imali nepokolebljivu vjeru da će se Svami pobrinuti za sve, On bi nas sigurno zaštitio. Nema potrebe da tražimo drugoga Boga u trenucima očaja.

Budući da je On zaštitnik cijelog Univerzuma, On će sigurno odgovoriti na naše iskrene pozive za zaštitu. Prava je tragedija da smo svi mi upleteni u snažne valove ovog oceana svjetovnog života. Samo je Svami taj koji nas može spasiti od toga. Upućujem molitve Vrhovnom Gospodu Saiju neka prospe svoju blagotvornu milost na sve nas da bismo se nastavili smiješiti i ostali smireni u svakoj izazovnoj prilici i da se predamo Njegovoj volji.

- **autor je gospodin R.J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade**

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

PREDSTAVLJANJE POKLONSTVENE GLAZBE „SAMARPAN“

Dirljiv program poklonstvene glazbe pod nazivom „Samarpan – Predanost“ izvelo je osoblje Sri Sathya Sai opće bolnice dana 5. listopada 2014. godine, povodom obilježavanja 59. obljetnice početka rada bolnice. Izvedba, koja je započela uvodnim stihovima štovanja Božanskog učitelja – *guru vandana*

„Brahmanandam Parama Sukhadam“, temeljena je na pristupu da je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba Vrhovni učitelj – *sadguru* čovječanstva. Sljedeća pjesma bila je izraz zahvalnosti Bhagavānu „Bhajanandame Sai“, nakon čega su slijedili stihovi u slavu duhovnog učitelja – *guru stotra*. Popularna pjesma „Sathya Dharmamu Santhi Pramalato“ koju je Bhagavān otpjevao velik broj puta, bila je sljedeća pjesma koja je bila na redu, nakon skladbe Purandaradasa. Program je završio odličnom izvedbom dvaju bhajana. Pjevači su otpjevali svaku pjesmu s osjećajem velike predanosti Bhagavānu, a svoju su izvedbu, u trajanju od 50 minuta, uljepšali lijepim komentarima što je predstavljalo velik duhovni doživljaj za okupljene poklonike.

ODVAŽNI RATNIK „VRISHASENA“

Oblik narodne umjetnosti iz Yakshagana oživio je u Prasanthi Nilayamu kada su studenti, koji polaze Sri Sathya Sai akademiju za cjelovito obrazovanje u Bhadravathiju, država Karnataka, 12. listopada 2014. godine izveli priču o Vrishaseni, odvažnom ratniku koji je sudjelovao u ratu na Mahābhārati, u poznatom umjetničkom izrazu koji potječe iz države Karnataka. Prikazali su kako je taj četrnaestogodišnji, odvažni dječak na bojnopolju ponizio čak i moćnog Bhimu i izveo izuzetno junačka djela. Odlična gluma studenata, savršena maska i kostimi te zadivljujući plesovi zaokupili su pažnju gledatelja gotovo sat vremena. Po završetku izvedbe sudionici Yakshagane dobili su poklone i podijeljena im je odjeća. Slijedio je program bhajana koji je završio bhajanom „Cittachora Yashoda Ke Baal –Yaśodin sin koji krade srca poklonika“ kojeg je otpjevao Bhagavān. Program je izveden povodom susreta Sri Sathya Sai Vidya Vahini koordinatora, na kojem se okupilo više od 100 studenata i 75 učitelja.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ UTTARA KANNADE

Više od 2.500 poklonika iz okruga Uttara Kannada iz države Karnataka stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam. Kao sastavni dio hodočašća, polaznici balvikas programa i mladi iz tog okruga izveli su 18. listopada 2014. godine cijeli niz plesova na temu „Likova je mnogo, ali Bog je Jedan“. Započevši plesom u slavu Gospoda Ganeše, izveli su zadivljujuće plesove oslikavajući slavu i priču Gospoda Rāme, božice Durge, Gospoda Dattatreya, Gospoda Śive, Gospoda Vitthale, Gospoda Krišne i velikog poklonika Gospoda Rāme, Hanumāna,

završivši svoj program porukom Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe o jedinstvu svih vjera.

DAN OBJAVE AVATARSTVA

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba objavio Svoje avatarstvo 20. listopada 1940. godine. Raznovrsni glazbeni i kulturni programi organizirani su u Prasanthi Nilayamu da bi se obilježio Dan objave avatarstva. U predvečerje toga dana, 19. listopada 2014. godine, prekrasnu predstavu s plesnim točkama „Avataarana Uddharana – Utjelovljenje Gospoda za otkupljenje ljudi“ izveli su polaznici balvikas programa i mladi iz okruga Zapadni Godavari u državi Andhra Pradesh i iz Telangana. Predstava je prikazala kako je božansko dijete Sathyanarayana Raju objavio, u dobi od 14 godina, da je On Sathya Sai Baba i kako je došao na Zemlju da bi spasio čovječanstvo. Prožeta lijepim pjesmama i prekrasnim plesovima u izvedbi djece, predstava je oslikala Bhagavānovu božansku misiju „Voli sve, služi svima“ i naglasila Njegovu božansku slavu. Slijedio je program bhajana koji je završio bhajanom „Hari Bhajan Bina“ kojeg je otpjevao Bhagavān. Gotovo 2.000 poklonika iz okruga Zapadni Godavari stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam da bi sudjelovali u proslavi ovoga značajnog događaja.

Jutarnji program dana 20. listopada 2014. godine sastojao se od iskazivanja štovanja Bhagavānu kroz glazbu u izvedbi polaznika balvikas programa i mladih iz okruga Zapadni Godavari. Započevši svoju izvedbu u 8.30 sati, pjevači su prikazali božansku slavu Bhagavāna svojom predanom izvedbom poklonstvenih pjesama. Poslijepodnevni program započeo je poučnim govorom kojeg je održao uvaženi predavač gospodin V. S. R. Murthy iz Hyderabad. Iskazujući svoje veliko poštovanje Bhagavānu, govornik je pozvao sve da se prisjete dubokih izjava Bhagavāna kao što su „Voli sve, služi svima“, „Pomozi uvijek, ne povrijedi nikada“ i da ih primijenjuju u svojem svakodnevnom životu čime će, ne samo učiniti svijet boljim mjestom na kojem će se živjeti, već će isto tako omogućiti da dođe do njihove osobne transformacije.

Nakon toga su Bhagavānovi studenti izveli produhovljeni glazbeni program posvećen Bhagavānu izuzetnom izvedbom pjesama kao što su „Prema Pravaham – Tijek ljubavi“ i „Sai Sharanam Baba Sharanam – Predajte se pred Saijevima

lotosnim stopalima“. Te su pjesme bile popraćene prikazima videa s Bhagavānovih daršana koji su oživjeli slatke uspomene na stare dane.

DEEPAVALI I PROSLAVA GUJARATSKE NOVE GODINE

Odlični glazbeni i kulturni programi u izvedbi polaznika balvikas programa i mladih iz Gujarata obilježili su proslavu Deepavalija i gujaratske Nove godine dana 23. i 24. listopada 2014. godine.

Prva točka programa na dan svečanosti proslave Deepavalija, 23. listopada 2014. godine, bila je poklonstvena pjesma „Sai Maa Dayamayi Sai Janani Maa – O, susjećajna majko Sai“ koju su izveli Sai mladi (djevojke) iz Gujarata. Slijedile su poticajne pjesme i živopisni plesovi koje su izveli polaznici Sri Sathya Sai škole iz Surata. Posljednja točka programa bila je predstava koju su izveli poklonici iz Saurashtre. Ta 30-minutna predstava pod nazivom „Služenje duhovnošću“, koja je stavljena u pozadinu razarajućeg potresa koji je pogodio Gujarat, oslikala je kako duhovnost može osnažiti duh služenja i donijeti radost i zadovoljstvo oboma: i onima koji pružaju služenje kao i onima koji ga primaju. Nakon toga, slijedio je kratak program bhajana koji je završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ kojeg je otpjevao Bhagavān. Po završetku ovoga programa u Sai Kulwant dvorani, izveden je veliki vatromet ispred Yajur mandira, Bhagavānova boravišta. Poklonici su vatromet promatrali s velikom radošću.

Program na dan gujaratske Nove godine, 24. listopada, započeo je u 17 sati prekrasnom poklonstvenom pjesmom „Tera Pyar Hai Aprampar – Tvoja je ljubav nemjerljiva“, produhovljenom izvedbom kojom su Sai mladi (djevojke) iz Gujarata ispunili cijeli prostor poklonstvenim žarom. Slijedila je predstava „Utjelovljenje predanosti“ koju su izveli studenti koji polaze Sri Sathya Sai školu u Suratu. Prožeta lijepim Mirinim poklonstvenim pjesmama i živopisnim plesovima u izvedbi studenata, predstava je oslikala život Mire i prikazala njezinu najvišu predanost Gospodu Krišni. Slijedio je program bhajana i podjela prasadama. Arati je izveden u 18 sati čime je obilježen završetak programa. Ti su glazbeni i kulturni programi činili sastavni dio trodnevnog hodočašća Sai mladih iz Gujarata u Prasanthi Nilayam.

SAIJEVA OSTAVŠTINA DANAŠNJOJ ZNANOSTI

Dr. Samuel H. Sandweiss

Nadam se da će ovaj slučaj pomoći uspostavljanju bolje komunikacije između naše Sai obitelji te znanstvenih i svjetovnih zajednica. Koliko je za nas presudno da pronađemo načine za poboljšanje te komunikacije – zračenja Saijeve izuzetne ljubavi u svijet koji je razoren kaosom i očajem! Ja molim za Svamijevo vodstvo i za sve nas da bismo ostali bliski Njegovom srcu i bili korisni instrumenti Njegove božanske ljubavi i mira.

Poznato nam je kako je ovaj naš očajni svijet nasušno potreban Saijeve dragocjene ljubavi koja liječi. Kako možemo na bolji način podijeliti tu ljubav s braćom i sestrama širom svijeta? Zašto nisu vijesti o Svamijevom izuzetnom životu, poruci i radu bolje primljene od strane naših znanstvenih i svjetovnih zajednica? Svami mi je 1983. godine dao čudo koje bi moglo pomoći.

U mojem članku, koji je objavljen u časopisu „Sanathana Sarathi“ prošle godine (broj od studenoga 2013. godine), pisao sam o mladoj bolesnici sa Zapada koja nije imala nikakvo prethodno znanje sanskrta, ali ga je usprkos tomu počela tečno govoriti. Ona je kazala kako su poruke dolazile od Sai Babe koji se predstavio kao Parabrahman: beskrajna Svjesnost. Ona je ispisivala riječi fonetski, a zatim ih prevodila. Snimio sam i analizirao to čudo uz pomoć jako uglednog znanstvenika i dva stručnjaka na području sanskrta.

Nova dimenzija ljudske svjesnosti

Zato što su Svamijevi poklonici doživjeli ili čuli za slične slučajeve, oni taj slučaj možda neće smatrati neobičnim. Ono što je neobično, međutim, je da to

Saijevo čudo može biti i bilo je znanstveno proučavano i na taj je način otvorena plodna komunikacija s današnjom znanostu. Slučaj predstavlja Saijevu proširenu svijest i poruke objavljuju da ga je stvorila čista svijest. To predstavlja ozbiljan izazov za većinu temeljnih pretpostavki u današnjoj znanosti: da svijest izvire samo iz mozga, iz tvari i da je ograničena samo na osobno životno iskustvo neke osobe. Izazov nije malen – ako se utvrdi da je istinit, ovaj će slučaj potresti znanstveni svijet. To je možda razlog zašto znanost i široka javnost nisu ozbiljno uzeli u obzir Svamijevu moć ljubavi.

Naš sadašnji tim sastoji se od profesora kognitivnih znanosti s UCSD-a (University of California, San Diego) i znanstvenika s područja sanskrta i profesora religijskih znanosti sa SDSU-a (San Diego State University). Oba ta sveučilišta su među najvećima i akademski među najuglednijima u Kaliforniji. Naš je prvi zadatak da utvrdimo kako moja nemoćna pacijentica nije imala nikakvo prethodno znanje sanskrta i nije mogla sama izraditi poruke, niti je imala novčanih sredstava kako bi platila nekome da za nju izradi te poruke.

Snimio sam kratak dokumentarni film u kojem pacijentica izjavljuje kako nije imala nikakvog prethodnog znanja sanskrta, štoviše, nije čak niti znala da takav jezik postoji. Njezin je suprug izjavio kako je on bio stalno u njezinoj blizini i sigurno bi znao da ona radi s nekim tko zna sanskrt. On je kazao kako ona sama sasvim sigurno nije ništa znala o tom jeziku. Isto tako, nakon što sam bio njezin psihijatar šest godina bio sam dobro upoznat s njezinim sposobnostima i aktivnostima. Znao sam da nema nikakvih znanja o sanskrtu i nikakvog interesa da ga nauči. Iako je znala da se ja zanimam za Sai Babu, ona sama je za Njega iskazivala malo zanimanje. Ona je bila praktični kršćanin, nije imala nikakvog interesa za slijeđenje bilo kakve druge religije, jedva je uspijevala nositi se sa svojim svakodnevnim aktivnostima zbog sindroma boli (pain syndrome) od kojega je patila.

Analiza neobičnog događaja

Sljedeći dio posla našeg tima sastojao se u tome da analiziramo poruke – odakle dolaze i što kazuju? Što je jezik svih jezika izrazio i iz kojih tradicija i vremenskih razdoblja? Kako je bila složena ta poruka? Je li ta pacijentica imala razumijevanje ili sposobnost da složiti te odlomke?

Nakon detaljne analize koju je proveo naš znanstvenik s područja sanskrta, bili smo iznenađeni kada smo utvrdili kako su poruke složene od pet različitih jezika, četiri od njih bila su povezana sa sanskrtom iz različitih tradicija i vremenskih razdoblja. Našlo se i nekoliko riječi na engleskom. Složena mješavina jezika bila je sintetizirana u usredotočenu izjavu o tome kako je čista svjesnost stvoritelj svega. Poruka je bila sasvim jedinstvena i, iako je stručnjak s područja sanskrta razumio sadržaje, on nikada do sada nije imao priliku vidjeti da su bili predstavljeni na takav način. Riječi, sadržaji i konstrukcija tih poruka bile su daleko izvan područja razumijevanja i sposobnosti moje pacijentice. On je smatrao kako bi bilo gotovo nemoguće da pacijentica pronađe nekoga tko bi sastavljao te poruke jer ni jedan znanstvenik s područja sanskrta nije imao edukaciju koja bi obuhvatila međusobno prožimanje različitih tradicija, a ona nije imala sredstava da bi platila za takav rad. Isto tako, čak i ako bi ona bila u stanju pronaći znanstvenika s područja sanskrta koji bi mogao ispuniti takav neobičan zadatak, bilo bi gotovo nemoguće izraditi toliki broj poruka koje bi bile u skladu s profesionalnom i psihološkom dramom koja se, duže od mjesec i pol, odvijala između pacijentice i mene. Kako je ona mogla naučiti izgovarati te poruke s tako izvornim osjećajem – ponekad u stanju transa, ponekad u stanju visoke emocionalne uzbuđenosti, poruke koje su, čini se, bile vremenski prilagođene da se pojave upravo u trenutku kada se razvila određena situacija? Činilo se kako „redatelj“ ove predstave ima jedinstveni nadzor nad jezicima i odgovarajućem vremenu za razvijanje događanja i da je stvarao zadivljujuće složene poruke za čovječanstvo.

Pitanje koje treba postaviti svaki nepristrani znanstveni promatrač je: jesam li ja sâm mogao raditi sa stručnjakom s područja sanskrta da bih sastavio poruke i, nakon toga, moju nemoćnu bolesnicu naučio tim sanskrtskim riječima pa ju nakon toga naveo da ih ponovi, ponekad u stanju transa ili visokog emocionalnog uzbuđenja, savršeno vodeći usporednicu s dramom koja se razvija? Trebao bih raditi s njom jako puno tijekom tih mjesec i pol, uključujući i deset dana kada se nalazila u psihijatrijskoj bolnici na liječenju ozbiljnog sindroma boli i u stanju emocionalne neravnoteže s porivima za suicidom. Mislim da je jasno da ja nisam bio taj koji je složio tu predstavu.

Zatim se završni neobični događaj zbio na dan proslave Guru Purnime, kada sam, u domu poklonika, radio s pacijenticom na njezinom sindromu boli. U tom trenutku i uz veliki broj ljudi koji su to promatrali, pepeo i nektar pojavili su se na

glavi i tijelu pacijentice i na brojnim fotografijama, kipovima i mnogim drugim predmetima u domu poklonika. Bilo je to kao kada je došlo do oluje vibhutija u domovima poklonika za koje smo svi čuli i koja je znak Svamijeve sveprisutnosti.

Počeo sam predstavljati taj materijal znanstvenim krugovima. Posljednji put, izvijestio sam o tome kako je bilo neobično za Američku udrugu psihijataru da prihvati slučaj tijekom radionice koja je trajala tri do četiri sata na njihovom velikom (15.000 sudionika) godišnjem skupu održanom u svibnju 2013. godine u San Franciscu. Naše predstavljanje nije naišlo na prihvaćanje (jer se ova udruga uglavnom zanima za statističke analize djelotvornosti lijekova i terapija), ipak je osoblje udruge zaduženo za promociju napisalo podupirući tekst koji je unaprijed bio dostavljen sudionicima konferencije. To je bila besplatna reklama!

I, sasvim slučajno, dr. Venkataraman (iz Radio Saija) i dr. Narendranath Reddy (iz Prasanthi vijeća) nalazili su se u to vrijeme u San Franciscu tako da su mogli biti prisutni na predstavljanju. Pored toga, naš stručnjak spodručja sanskrta i uvaženi i dobro poznati psihijatar iz Bostona bili su diskutanti. Doživjeli smo nevjerojatan uspjeh. Veći dio prostorije bila je popunjen, nitko nije izostao i razvila se aktivna diskusija s prisutnima.

Od tada sam predstavio ovaj slučaj Društvu za znanstveno istraživanje (Society for Scientific Exploration – SSE) koje je održavalo skup u području San Francisca u lipnju 2014. godine. Oni su glasno odobravali pljeskom nakon što su odgledali dio našeg dokumentarnog filma. Prvo pitanje, koje je bilo postavljeno nakon prikazanog dokumentarnog filma, bilo je: „Je li Sai Baba kazao kako je On taj koji stvara poruke?“ Sljedeće pitanje stiglo je od žene čiju je prijateljicu od bolesti izliječio Sai Baba u Indiji i, nakon što se vratila u Sjedinjene Države, Sai Baba ju je stalno posjećivao u njezinom domu te ju podržavao i tješio. „Jesam li upoznat sa sličnim slučajem?“

Zračenje Saijeve božanske ljubavi u svijet

Pitanje koje je postavila sljedeća osoba bilo je zašto smo se usredotočili na Sai Babu kada je on čuo da je Sai Baba varao ljude kojima je davao pepeo koji je tajno bio sakriven u Njegovoj ruci. Spomenuo sam kako je on čuo ili čitao o slučajevima od ljudi koje vjerojatno nije poznavao, dok sam ja, nakon što sam proveo tisuće sati u blizini Sai Babe, upravo sada opisivao, analizirao i prikazao

video snimku o slučaju koji je jasno opovrgnuo takvo ogovaranje. Trebao je odabarati: čemu vjerovati. Ova vrsta ogovaranja koje diskreditira ukazuje na hitnu potrebu da naša Organizacija ima dobro dokumentirane, analizirane i oblikovane materijale koji će se predstaviti svijetu.

Ono na čemu sam do sada radio predstavlja samo vrh ledene sante – samo sat i pol od snimljenog materijala u trajanju od dvanaest i pol sati. Ono što će se još obraditi je čudesna pojava vibhutija, dokaz da je to božanska volja i ljubav koja je stvorila i stvara materiju. U mojem članku prošle godine zamolio sam znanstvenike da u znanstvenoj literaturi izvijeste o svojem viđenju sposobnosti Sai Babe i postignućima u održavanju ispravnosti – *dharma*. Pozivam vas da pošaljete izvješća o takvim događanjima i meni jer, ako se otvore vrata za plodonosniju komunikaciju sa znanstvenicima, želio bih imati izvješća o vjerodostojnim promatračima koja bih mogao s njima podijeliti. Ako biste željeli vidjeti dokumentarni film o ovom slučaju (koji je napravljen za znanstvenike i predstavlja samo mali djelić opsežnog video materijala s kojim raspolažemo), molim vas da pogledate na sljedećoj online adresi: <http://goo.gl/V8LYs5> i upišete lozinku **Sai**.

Nadam se da će ovaj slučaj pomoći uspostavljanju bolje komunikacije naše Sai obitelji sa znanstvenim i svjetovnim zajednicama. Koliko je presudno za nas da pronađemo načine za poboljšanje te komunikacije – zračenja Saijeve izuzetne ljubavi u svijet koji je razoren kaosom i očajem! Ja molim za Svamijevo vodstvo i za sve nas kako bismo ostali bliski Njegovom srcu i bili korisni instrumenti Njegove božanske ljubavi i mira.

- **Autor je dr. Samuel Sandweiss, umirovljeni psihijatar iz Kalifornije. On je autor tri knjige: „Sai Baba, svetac i psihijatar“, „Spirit and the Mind“, „With Love Man is God“.**

BOŽANSKA MISIJA ... BITI NJEZINIM DIJELOM

Dr. J. Geeta Reddy

On je posvuda, u vama i meni, u Mjesecu i zvijezdama, u Suncu, u Zemlji, u vjetrovima i vodi. On je naš Jedan bezoblični, koji je poprimio prekrasan ljudski lik radi nas, sišao je na Zemlju i poveo nas sve sa sobom, držeći nas za ruku i koračajući s nama na našem životnom putu da bismo dalje mogli nositi baklju Njegove božanske misije jer: mi smo Njegova ostavština!

Veličanstveno doba, Sai doba, započelo je 23. studenoga 1926. godine kada je svemogući Bog sišao na Zemlju i odgovorio na molitve mnogih, mnogih jogija, munija, svetaca – *rši*. Rodio se u zabačenom selu Puttaparthiju u državi Andhra Pradesh u Indiji. Kako je On rastao, tako je rastao i broj onih koji su Ga slijedili, godinu za godinom, milijuni širom kugle zemaljske bili su pod utjecajem postojanja „istine i ljubavi“ u lijepom fizičkom liku, veličanstvenom, očaravajućem liku Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe – za nas Svamija.

Bhagavānova misija i ostavština

Bio je to prizor kojeg su bogovi s neba trebali vidjeti. Bhagavān u Svojoj plamteće crvenoj haljini, Njegova čvrsta, tamna kovrčava kosa koja je oblikovala aureolu oko Njegovog vječito prelijepog lica! I mi, smrtnici, koji smo bili istinski blagoslovljeni (tom zadivljujućom prisutnošću) gledajući Ga, slušajući Ga i dodirujući Ga –*darśana, sparśana i sambhāśana* tijekom 85 blagoslovljenih godina Njegovog boravka na Zemlji. Milijuni sa svih strana svijeta došli su u Puttaparthi da bi na trenutak vidjeli Avatara ovoga doba. „Zlato moje – *bangaru*“ običavao nam se svima obraćati. Samo ta jedna riječ, uz predivan osmijeh koji je osvjetlio dubine naše duše, bio je dovoljan da nas učini dijelom Njegove božanske misije i da postanemo Njegovim dijelom, znali mi to ili ne. Mi smo svi postali

dijelom i sudionikom Njegove božanske misije. Mi smo ostavština koju je On ostavio za sobom. Uvijek i iznova On bi govorio na jednostavan i lako razumljiv način da bismo mogli razumjeti duboke istine života. Svami je sama Ljubav, Ljubav na djelu. Bog je Ljubav, živite u Ljubavi, poticao nas je. On je učinio Svoj život Svojom porukom i predao nam je Svoju ostavštinu istine – *satya*, ispravnosti – *dharma*, mira – *śantī*, ljubavi – *prema* i nenasilnosti – *ahimsā*.

On je prisutan u srcima Svojih poklonika

Svako biće koje je došlo u Njegovu blizinu bilo je dirnuto, On je dotaknuo živote milijuna i milijuna tijekom godina, sve dok nije odlučio napustiti Svoj fizički lik. Sjećate li se, Sai braćo i sestre, kako je Svami godinama u Svojim govorima spominjao svjesnost o tijelu? On je želio da odbacimo svjesnost o tijelu. Tijelo nije sve, govorio bi On. Ono je netrajno i prolazno. Nije li to bilo ukazivanje na stvari koje će doći, da Ga uskoro nećemo vidati u tjelesnom obliku i da se trebamo pripremiti da nadvladamo svoju vezanost za Njegovu fizičku prisutnost? Otac pun ljubavi pripremao je Svoju djecu da osjećaju Njegovu prisutnost u svojim srcima. Običavao je govoriti da će Njegove riječi biti istina, da će On biti u nama, oko nas, ispod nas i iznad nas! Mi smo Ga svi čuli kako to govori velik broj puta.

On je dodirnuo živote milijuna širom zemaljske kugle

No, mi, u našoj vezanosti za Njegov fizički lik, nikada nismo imali dosta Njega. Bez obzira na to koliko je postao slab, sjedeći u Sai Kulwant dvorani na daršanu, mi smo težili za tim da Ga vidimo barem na trenutak. On nas je počeo odvikavati od Sebe. Njegovi su daršani postajali sve rjeđi, završili bi u nekoliko minuta. Ali ipak, mi bismo i nadalje čekali i čekali i nastavljali čekati da bismo Ga vidjeli barem na trenutak! Kada je On odlučio napustiti svoj božanski lijep lik, On je to učinio tako polako i s toliko suosjećanja. Svami je mogao naprosto samo otići, ali ne, On je znao da mi ne bismo mogli preživjeti da se to dogodilo odjednom. On, suosjećajni Gospod Bog, koji On jest, dao nam je vremena, pripremio nas i na kraju odlučio napustiti Svoj fizički lik. Svijet je došao da bi Mu iskazao poštovanje. Visoki i moćni u svjetovnim razmjerima došli su iskazati svoje poštovanje dok, oni koji nisu mogli doći, ostali su kod kuće i poslali Mu svoju ljubav. Ta jednota, koju je u Njegovom odlasku osjetio cijeli svijet, bilo je Svamijevo najveće čudo.

Nama nepoznat, on je dodirnuo naše živote i transformirao nas nabolje. Mi smo postali bolji hinduisti, bolji kršćani i bolji muslimani. Sve Njegove organizacije širom svijeta rade s velikim uspjehom, ispunjavajući svoje dužnosti da bi poboljšale društvo.

Tisuće poklonika, starih i novih, dolaze u Prasanthi Nilayam svakodnevno da bi vidjeli mjesto posljednjeg počivališta gdje se osjeća Njegova prisutnost ispunjena ljubavlju. On je posvuda, u vama i meni, u Mjesecu i zvijezdama, u Suncu, u Zemlji, u vjetrovima i vodi. On je naš Jedan bezoblični, koji je poprimio prekrasan ljudski lik radi nas, sišao je na Zemlju i poveo nas sve sa Sobom, držeći nas za ruku i koračajući s nama na našem životnom putu da bismo mogli nositi baklju Njegove božanske misije dalje jer: mi smo Njegova ostavština!

-autor, dr. Geeta Reddy, bivši ministar u Vladi države Andhra Pradesh, gorljivi je poklonik Bhagavāna

SVAMI JE BOŽANSKA MAJKA

Profesor J. Shashidhara Prasad

Avatar ovoga doba, naš voljeni Svami, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba rodio se u ljudskom liku da bi spasio svijet. Za razliku od avatara Rāme ili avatara Krišne, zadatak kojih je bilo iskorjenjivanje opakih i protudruštvenih elemenata, sadašnji Avatar je objavio kako je transformacija ljudskih bića odabrani put, kao posljedica toga i transformacija svijeta jer su sebičnost, zavist, neprijateljstvo, manjak ljubavi prema bliskim ljudskim bićima u porastu. Uništenje ne može biti put jer je prevelik broj loših. Zato je Svami odabrao put transformacije.

Put transformacije implicira kako Avatar treba igrati ulogu majke koja vodi brigu o djetetu iskazujući Svoju ljubav i privrženost, odgovara na potrebe djeteta i upozorava na pogrešne korake. Isto tako, Avatar ukazuje na nevinost djeteta da bi nam približio činjenicu kako bismo trebali biti isto tako čisti u našim mislima bez mržnje, zavisti, sebičnosti kao dijete koje je blisko Bogu. Baba zato uvijek naglašava kako je Njegov život Njegova poruka. Želio bih s vama podijeliti nekoliko iskustava sa Svamijem koje Ga mogu prikazati kako majku ispunjenu ljubavlju i brigom.

Nakon što sam preuzeo dužnost prorektora Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje u mjesecu lipnju 2010. godine, Svamiju sam tijekom večere spomenuo kako je sljedeći dan rođendan moga sina Shivasundara Sathyendre. Svami me je, kao majka puna ljubavi, upitao nalazi li se on u Prasanthi Nilayamu da bi ga blagoslovio. Svamiju sam brižljivo skrenuo pozornost da ima groznicu i da se nalazi u Mysoreu. Istoga je trenutka voljeni Svami blagoslovio nekoliko paketića vibhutija i kazao mi da odem u Mysore i provedem nekoliko dana s njim i da će mu groznica proći. Da, bila je to božanska volja – *sankalpa*, a moja izjava i blagoslov majke Sai nisu ni na koji način mogli biti krivo protumačeni.

Tijekom mjeseca listopada 2010. godine u blagovaonicu sam ulazio navečer. Svam me upitao jesam li provjerio zdravstveno stanje moga oca. Prije pola sata liječnici iz naše bolnice izvijestili su me kako je moj otac pao i ostao u nesvijesti nekoliko minuta. Nakon što su proučili snimke, utvrdili su da je došlo do znatnog zastoja u karotidnoj arteriji. Razgovarao sam o liječenju s mojim bratom, starijim kardiologom u Sri Jayadeva institutu za kardiološke znanosti. On je spomenuo kako će biti teško napraviti angioplastiku u životnoj dobi u kojoj se nalazio otac i da će on otići u Mysore kako bi se brinuo o njemu. Kada sam te činjenice spomenuo Svamiju, Njegova je trenutačna reakcija bila tako uvjeravajuća i ispunjena ljubavlju drage majke. „Bangaru, zlato moje, ti si predan Meni i služiš Meni i Mojim ustanovama. Kada se dobra djeca podvrgnu velikom stresu i poteškoćama, roditelji će biti zabrinuti. Moja je dužnost voditi brigu o onima koje ti voliš. Isto tako, reci članovima svoje obitelji da ću Ja voditi brigu o tebi jer si ti sâm u Puttaparthiju.“ Sljedećeg dana, kada je obavljeno ponovno snimanje, prije zamijećeni zastoj u karotidnoj arteriji moga oca, više se nije mogao pronaći. Božansku su zapovijed poslušali i izvršili elementi. Ljubav i briga Svamija kao Božanske majke ne može se opisati riječima.

Ja dijelim ovo svoje iskustvo kako bih vam pokazao da sveprožimajući, sveznajući i svemoćni Bog u ljudskom liku prema poklonicima iskazuje ljubav milijuna majki. Trebali bismo usvojiti odlike božanske majke što će, zauzvrat, promijeniti svijet i učiniti ga sretnim mjestom na kojem će se živjeti.

- **autor je profesor J. Shashidhara Prasad, prorektor Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje (koji ima status sveučilišta)**

SVAMIJEVA MISIJA U TRANSFORMACIJI ČOVJEKA

Dr. Choudary Voleti

Stvarno nisam mogao razumjeti ili prihvatiti kako je, usprkos tomu što je bio jedan od najboljih kardiologa, Thumati s povjerenjem i smireno čekao da Svami donese sve odluke koje su se odnosile na postupanje s bolešću srca njegove vlastite majke. Svami je bio taj koji je odlučio kakav će biti način liječenja, On je bio taj koji je odlučio gdje će se obaviti operacija i tko će izvršiti operaciju. To je bilo predstavljanje potpune vjere.

Mi svi molimo za Božju milost, ali što Svamijeva milost stvarno čini za nas? Pa, sigurno neće od nas učiniti milijunaše, sasvim sigurno neće. Ako k Njemu odemo zato što bismo željeli postati milijunaši, mi k Njemu odlazimo radi pogrešnog razloga.

Svamijeva milost

Ja mislim da je ono, što Svami za nas čini, to da nam pomogne kako bismo postali bolji ljudi. Ego, pohlepa, ljubomora, ljutnja, požuda, sva ta obilježja postoje jer smo mi s njima rođeni. Međutim, ako slijedimo Svamijeva učenja, mi se možemo osloboditi tih loših osobina. To nije jako lako, ali možemo pokušati. Ljutnja je najgora stvar zato što nas uništava. Ne radi se o tome da vam to govorim s psihološke ili superpsihološke razine, to je praktična stvar. Kada se razljutite, tada je najveća šteta nanosena vama, a ne nekoj drugoj osobi. Isti je slučaj kada se radi o ljubomori ili pohlepi.

Zato što sam naporno radio cijelog svog života, običavao sam biti jako ljubomoran. Na primjer, vidio sam nekoga kako se vozi u većem automobilu, boljem automobilu od mogega i počeo sam brinuti: „Kako je to moguće da ja radim tako naporno, a taj momak ima veći automobil?“ Sada, kada pogledam nekoga tko je postigao više od mene, tko vozi veći automobil, ja odmah pomislim: „Samo ga vozi, uživaj u njemu, ti to zaslužuješ.“ To vam pruža jako lijep osjećaj. Isto tako, kada vidim nekoga kako naporno radi za dobrobit drugih ljudi, osjećam se tako sretan. Običavao sam osjećati ljubomoru razmišljajući: „O, Bog mu je pružio tolike prilike da bi mogao pomagati svima.“ Ne, Bog nam svima pruža priliku da bismo pomagali drugima, neki od nas tu priliku prihvaćaju, neki ju ne prihvaćaju. Ta je osoba priliku prihvatila i može služiti. To je ono što nam Svami čini. Budi u nama taj poriv da pomožemo drugim ljudima koji su u potrebi. Ako propustite tu priliku, propustit ćete brod.

Svami kaže kako je došao da bi u nama izveo promjenu, da bi nas učinio boljim ljudima, da bi nas stvarno učinio boljim ljudima. Njegova je milost uvijek ovdje. Jedna je gospođa u jednom od Sai Centara u Sjedinjenim Državama imala jako zanimljivo pitanje. Ona je kazala: „Doktore, neki dan sam imala situaciju koja je zahtijevala hitnost i prvo sam nazvala 911 (službu u slučaju hitnih okolnosti), a tada pomislila na Svamija.“ Odvratio sam: „Ne, tako to ne bi trebalo biti. Te se dvije stvari međusobno ne isključuju. One su komplementarne. Vi možete izgovarati Sai Ram, Sai Ram, Sai Ram i još uvijek zvati broj 911.“ To je jedna od stvari koju nam Svami govori. „Vi na Mene ne mislite dovoljno, vi Me ne tražite prave stvari.“ Uvijek bismo se trebali podsjećati kako je Svami naš najbolji

prijatelj, možda je On jedini prijatelj kojeg imamo, zbog Njegove najnesebičnije ljubavi. Svi naši ostali odnosi i povezanosti su na svjetovnoj razini.

Vjera

Vjera je pristup koji je apstraktan. Taj pristup nije moguće naučiti, nije ga moguće steći iz knjiga. Vjera izvire iz nutrine i moguće ju je samo doživjeti. Ovdje ću vam ispričati o mojem prvom susretu s istinskom i neupitnom vjerom. Ova priča vratit će nas natrag, u 1997. godinu i govori o dr. Ramakrishna Thumatiju i njegovoj majci. Thumati je vjerojatno najzaposleniji i najbolji kardiolog za kojeg znam. U vrijeme kada je nastala ova priča, njegova je majka imala sedamdeset i dvije godine. Ona je živjela u svojem rodnom selu u Južnoj Indiji.

Nažalost, jedne zimske noći, ona je doživjela teški srčani udar i izljev krvi u mozak. Thumati je u to vrijeme bio u Los Angelesu. Zahvaljujući Svamijevoj milosti, ona je preživjela i teški srčani udar i izljev krvi u mozak, usprkos činjenici da je njezino selo imalo samo temeljnu zdravstvenu stanicu. Iako je osjećala određenu slabost na lijevoj strani tijela, mogla se kretati. Liječnici su napravili angiogram, ali su čekali Thumatijeve upute vezano uz dalje postupanje. Thumati je, međutim, bio odlučan da njegova majka ne bi trebala biti podvrgnuta bilo kakvom liječenju dok on ne dođe u Indiju u svoj sljedeći posjet Puttaparthiju i tada ćemo se pobrinuti za njegovu majku. U to smo vrijeme Thumati i ja običavali najčešće odlaziti zajedno u Puttaparthi. Stigli smo u Puttaparthi u nedjelju i bili smo u prilici pogledati napravljeni angiogram u ponedjeljak. Upitao sam Thumatija kakav plan predlaže za liječenje njegove majke. Njegov je trenutni odgovor bio da će Svami odlučiti što će biti potrebno učiniti. To su bile moje prve godine sa Svamijem kada sam još uvijek upoznao Svamija tako da sam bio zabrinut zbog njegovog odgovora. Thumati je nesumnjivo bio najbolji kardiolog kojeg sam poznao i kada je on kazao kako će Svami odlučiti što učiniti, bio sam potpuno zapanjen. Rekao sam mu: „Ramakrishna, ti si najbolji kardiolog kojeg poznajem i ti želiš dopustiti Svamiju da donese odluku o angiogramu i načinu kako će se liječiti tvoja vlastita majka? Ne mogu razumjeti koja se logika krije u pozadini tvoga postupanja.“ Thumati, naravno, nije nastavio ovaj razgovor. Prošao je cijeli tjedan, a da ni Thumati niti Svami nisu spominjali ništa vezano uz taj problem. Kako smo tamo bili samo na dva tjedna, sljedeće sam nedjelje kazao Thumatiju:

„Ramakrishna, ovdje ćemo biti još samo tjedan dana, ako ništa drugo, Svamiju bi barem trebao napisati pismo o svojoj majci.“ Tako je on u ponedjeljak ujutro napisao pismo Svamiju, ali Svami ga nije uzeo.

Uobičajeno bi naš posao u bolnici završio oko pet sati poslije podne, ali toga ponedjeljka obojica smo završili posao u pola četiri i mogli smo doći i sjediti na terasi u Sai Kulwant dvorani. Vrata sobe za razgovore bila su zatvorena i pomislio sam kako je Svami vjerojatno s nekim sretnim poklonicima. Kao obično i prozori Svamijeve sobe za razgovore bili su isto tako zatvoreni. Ubrzo nakon što smo sjeli, gospodin S. V. Giri, prorektor, izašao je iz sobe za razgovore, došao ravno do nas i rekao: „Svami vas obojicu želi vidjeti.“ Nisam mogao razumjeti kako je, uz zatvorena vrata i prozore, Svami mogao znati da obojica sjedimo vani. U svakom slučaju, ušli smo unutra, zatvorili vrata za sobom i sjeli pred Svamijeva stopala, svaki s jedne strane, što je bila jako rijetka prilika. Bez ikakve rasprave ili uvoda Svami je rekao: „Ramakrishna, pošalji po svoju majku, potrebno ju je operirati. Choudary će obaviti operaciju, a ja ću se pobrinuti za nju.“ U tom sam trenutku ja bio potpuno izgubljen. Prije svega, uopće nisam imao pojma kako je Svami znao da mi čekamo vani i onda, kako je uopće znao u kakvom je stanju bila Thumatijeva majka?! Druga stvar koja me u tom trenutku stvarno zabrinula jest zbog toga što je uobičajeno kako nitko ne obavlja operaciju na članovima svoje vlastite obitelji ili bliskih prijatelja. Zatim sam pažljivo razmislio o onome što je Svami stvarno rekao. Svami je rekao: „Choudary će obaviti operaciju, a ja ću se pobrinuti za nju.“ Shvativši pravo značenje Svamijevih riječi, u velikoj mjeri sam bio oslobođen od velike napetosti zbog operacije majke mojeg najboljeg prijatelja. Svami je nakon toga razgovarao s nama o našem poslu i nekim pitanjima vezanim uz bolnicu te je razgovor završio naglo kao što je i započeo.

Nakon toga, započela je logistička noćna mora za Thumatija da bi se njegova majka dovela u Puttaparthi. Njegova je majka bila u njihovom rodnom selu koje se nalazilo više od dvjesto milja udaljeno od Puttaparthija. Nju je trebalo dovesti u taksiju što je pretpostavljalo vožnju od barem osam sati. Isto tako, ona nije bila sklona tome da bude podvrgnuta operaciji na srcu i nije istinski vjerovala u Svamija. Sve u svemu, u utorak navečer bila je primljena u bolnicu. Dok sam pregledavao tu krhku sedamdesetdvo godišnju gospođu, jedva tri mjeseca nakon moždanog udara koji joj je oduzeo cijelu lijevu stranu, u moj su se um počele uvlačiti sumnje. Ona je bila ona vrsta bolesnika o kojem bismo uvijek dva puta

razmislili, čak i u Sjedinjenim Državama, hoćemo li uopće izvesti operaciju. Na iznenađenje svih, Svami je te večeri došao u bolnicu, materijalizirao je vibhuti i utrljao ga na paraliziranu lijevu stranu tijela. Plan je bio da se ugrade dvije ili tri prenosnice, po mogućnosti bez korištenja uređaja koji zamjenjuje rad pluća. Najveće iznenađenje tek je slijedilo. Kada smo otvorili perikard, koji okružuje srce, ne samo da je bio zadebljan već je i šupljina oko srca bila ispunjena čvrstom smeđom masom. U tom su se trenutku moje ruke doslovno smrznule. Pogledao sam na Svamijevu fotografiju koja se nalazila u dvorani za operacije i s obnovljenom odvažnošću nastavio sam dalje. Isprali smo cijelu šupljinu srca toplim slanim pripravkom, otklonili onoliko otvrdnulog oboljelog perikarda koliko je bilo moguće i ugradili tri prenosnice ne koristeći uređaj koji nadomješta rad srca i pluća. Ispitivanja koja su nakon toga provedena, potvrdila su moju sumnju na tuberkulozu perikarda i započeli smo ju liječiti protiv tuberkuloze.

Zahvaljujući Svamijevoj milosti, ona se probudila sljedećeg jutra, potpuno stabilna, lijeva strana njezinog tijela nije bila u lošijem stanju no što je bila prije, disala je samostalno i dovoljno snažno da smo ju mogli skinuti s ventilatora. Dva dana kasnije bila je premještena s Odjela za intenzivnu njegu na običan odjel. Njezina najveća primjedba odnosila se na količinu lijekova koje je morala uzimati. Uz pomoć, mogla se kretati i, deset dana nakon operacije, vratila se natrag u svoje selo. Jedino što je još poželjela bilo je vidjeti da njezin unuk postane liječnik, ništa više nije ju zanimalo. Njezina je želja bila uslišana i živjela je zadovoljnim životom promatrajući kako je njezin unuk postao potpuno osposobljen liječnik. Mirno je završila svoj život dvanaest godina nakon operacije.

Ako bi mi netko pokušao objasniti značenje vjere, ili ako sam pročitao o vjeri, ne bi bilo moguće da sam imao i blagu ideju o tome što vjera znači. Kroz ovo dragocjeno iskustvo Svami je učinio mogućim da spoznam što vjera uistinu jest. Stvarno nisam mogao razumjeti ili prihvatiti kako je, usprkos tomu što je bio jedan od najboljih kardiologa, Thumati s povjerenjem i smireno čekao da Svami donese odluke vezane uz postupanje s bolesti srca njegove vlastite majke. Svami je bio taj koji je donio odluku o načinu liječenja, On je bio taj koji je odlučio gdje će se obaviti operacija i tko će ju izvesti. To je bila demonstracija potpune vjere.

- **dr. Choudary Voleti je ravnatelj Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti, Prasanthigram, Puttaparthi**

Moram vam reći kako potpuno prijanjanje uz istinu, potpuna nesebičnost, univerzalnost i spontani izljevi ljubavi mogu biti viđeni samo kod Saija i nigdje drugdje. Sai nema ni najmanjeg traga osobnog interesa. Sai nema motiva.

- Baba

LJUBAV NA DJELU

Dr. Swarna Bhardwaj

Uvijek, kada bismo Ga pitali do koje mjere bismo trebali iskazivati pomoć našim bolesnicima, Svami bi nam govorio: „Učinite sve što je potrebno.“ Troškovi liječenja nikada nisu presudni činitelj koji bi utjecao na Njegovu odluku ako je poslije liječenja bolesnik ozdravio. Svami nas je stalno upućivao: „Bolesnik na prvome mjestu, ustanova na sljedećem, a pojedinac (pri čemu je mislio nas same) na posljednjem.“ I to je velikodušno načelo koje nas uvijek potiče da uvijek učinimo ono što najbolje možemo i kako najbolje možemo. Osiguravanje da se bolesnicima koje liječimo vrati zdravlje nakon što napuste bolnicu, naš je najvažniji zadatak.

Na dan proslave Guru Purnime 2011. godine, kada je otkriveno posljednje počivalište našeg voljenog Bhagavāna, odlučio sam da više neću moći dalje živjeti u Puttaparthiju. Svamijeva je ljubav bila ta koja je stvorila snažnu težnju u mojem srcu i dovela me u Njegovu bolnicu u Puttaparthiju 2008. godine. Sada, posljednje počivalište više nije bio dovoljan izvor za moje bolno srce.

Zašto se danas osjećam tako tužno?

Danas sam izgubio fizički kontakt s Tobom.

Moje srce prestaje kucati

Oči su stalno ispunjene suzama

O! Gdje je moj učitelj, tako milostiv i darežljiv?

Nema razloga kako bih više živio.

Razmišljao sam o povratku u Delhi – moj dom tijekom sedamdeset godina – tugovati i prisjećati se, u tišini čuvati uspomenu na ono što mi je bilo pruženo. No, kada su me zamolili da, kao zamjenu, preuzmem dužnost ravnatelja Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti u Whitefieldu, to je predstavljalo miješani blagoslov. Svami kaže: „Od onih kojima se puno dalo isto se tako puno očekuje.“ Slušajući te riječi koje su odzvanjale u mojim ušima, stigao sam u Whitefield. Tada nisam ništa znao o tome kako me Svami doveo ovamo da bi me izliječio. Ovdje sam se našao među nekolicinom braće i sestara koji su sa mnom dijelili moj nenadoknativ gubitak i, odjednom, moje je srce postalo lagano. Svi smo mi na neki način bili dotaknuti od Njega i sada smo svi ujedinjeni jednom mišlju – „Kako mogu na najbolji način iskazati svoju ljubav i zahvalnost mojem Bogu i Učitelju?“ Više nisam bio sâm. Osjećao sam Njegovu živuću prisutnost ispunjenu ljubavlju u svojem srcu i od sada pa nadalje sve što je bilo potrebno je da sklopim oči i doprem do srca kako bih Ga vidio – *darśana*, čuo – *sparśana* i dotaknuo – *sambhāśana*.

Odjednom Ga čujem kako mi govori da sam u krivu,

Kako je dovršiti Njegovu misiju razlog koji je jak.

Planirao sam otići u tuzi,

On je odlučio da nastavim i dalje služiti,

Nema vremena za jadikovanje i očaj,

On je prosuo Svoju milost na ovaj ravnateljski stolac.

Radi li bolnica dobro?

Sve otkada je Bhagavān napustio fizičko tijelo, moje osoblje i mene često ispituju radoznali poklonici i znatiželjni nepoklonici: hoće li se rad bolnice nastaviti i dalje. Svamija fizička prisutnost, koja je sve nadvisivala, pružala je povjerenje i osiguranje i sasvim je prirodno da se javlja ta vrsta zabrinutosti vezana uz Njegove ustanove nakon Njegova povlačenja iz fizičkog tijela dana 24. travnja 2011. godine. Na sva ta pitanja ja imam jednostavan odgovor. Natjeravši nas da otpustimo Njegovo fizičko tijelo prije više od tri godine, On je Svoju poruku služenja samo urezao dublje u naše srce. Dok nama svima jako nedostaje Njegovo stalno fizičko vodstvo, Njegov život i učenja nam govore, dajući nam odgovore i snagu.

Tijekom otvaranja naše bolnice u siječnju 2001. godine, Svami je blagoslovio Ustanovu i rekao: „Ova bolnica će živjeti sto godina.“ Svamijeva riječ i volja – *sankalpa* nisu uzrokovali nikakvu sumnju. Isto to se dogodilo i u slučaju Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti. Bolnica i dalje nastavlja težiti za višim izazovima i predstavlja svjetlost i nadu tisućama ljudi. U sljedećih nekoliko odlomaka nadam se da ću s vama moći podijeliti moje uvide o tome kako Svamijeva bolnica ostaje danas jedinstven i svijetli primjer pružanja medicinskih usluga u svijetu.

	Broj bolesnika od siječnja 2001. do ožujka 2011. godine	Godišnji prosjek	Broj bolesnika od travnja 2011. do rujna 2014. godine	Godišnji prosjek	% porasta na godišnjoj osnovi	Komercijalna vrijednost do sada obavljenog rada
Vanjski bolesnici						
Kardiološke znanosti	468.941	45,750	175.784	47,931	5%	322.344.500
Neuroznanosti	237.702	23,190	115.369	31,464	35%	176.535.500
Operacije i ostali postupci						
Kardiologija	30.075	2,943	14.713	4,013	37%	2.239.400.000
Kardiološke operacije	11.660	1,138	4.590	1,311	15%	1.625.000.000
Neurološke operacije	13.239	1,302	6.747	1,864	41%	1.998.600.000
Ukupna komercijalna vrijednost obavljenog rada						Rp 6.361.880.000

Grafikon rasta

Visoki troškovi kardiološkog i neurološkog liječenja koji zahtijevaju superspecijalističku razinu liječenja, uvjetuju da se u većini indijskih obitelji te bolesti ne mogu liječiti. U početku rada Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti, Svami bi se često raspitivao koliko je bolesnika bilo liječeno u tom razdoblju. Znali smo da se u stvarnosti ne radi samo o statističkim podacima. Svamiju je svaki bolesnik koji se vratio kući izliječen, značio da će njegova obitelj nastaviti živjeti uobičajenim životom. Brojevi navedeni u tablici odražavaju stalno nastojanje Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti da učini razliku. Kao što je moguće primijetiti iz podataka u tablici, sve je veći broj bolesnika kojima je pružena usluga po odjelima. Porast od 41% na neurokirurgiji i 37% u kardiološkoj dijagnostici te postupci intervencije ukazuju na sve veći rad koji se obavlja u okviru Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti. Komercijalna vrijednost posla koji je do sada obavljen u Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti u Whitefieldu u posljednjih 13 godina, penje se do 6 milijardi i 360 milijuna rupija.

Glasnik zdravlja i nade

Svami je neumorno radio da bi razveselio one koji su postali neutješni i naši su bolesnici često oni koji se malo čemu mogu nadati. Velikom broju njih je život, koji je već sada postao svakodnevnom ekonomskom bitkom, postao nepodnošljiv i težak kada se javi bolest kao neželjeni gost. Uzmite, na primjer, novorođeno dijete, koje bi trebalo donijeti radost u obitelj, a rađa se s rupom na srcu. Zatim, dijete koje raste, ali njegov napredak nije u skladu s očekivanim parametrima te mu je dijagnosticiran neurološki poremećaj. Mlada majka otkriva da je stalni umor koji osjeća posljedica suženih krvnih žila. Otac srednjih godina koji odjednom postaje nesposoban zbog koronarnih bolesti ili degenerativnog procesa na kralježnici i više ne može brinuti za svoju obitelj. Svim tim ljudima je Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti jedina svijeća koja svijetli u mraku. Pogled na demografsku strukturu naših bolesnika otkriva da više od 70% naših bolesnika živi ispod razine globalnih standarda za siromaštvo te da privređuju manje od 2\$ dnevno (36.000 rupija godišnje). Više od 67% njih dolazi iz drugih država u zemlji, a mnogi od njih putuju 3-4 dana da bi došli do bolnice. Sasvim je jasno da bolnica za siromašne predstavlja svjetionik u tamnom svijetu.

Bolesnici su na prvom mjestu

Uvijek, kada bismo Ga pitali do koje mjere bismo trebali iskazivati pomoć našim bolesnicima, Svami bi nam govorio: „Učinite sve što je potrebno.“ Troškovi liječenja nikada nisu presudni činitelj koji bi utjecao na Njegovu odluku ako je poslije liječenja bolesnik ozdravio. Svami nas je stalno upućivao: „Bolesnik na prvome mjestu, ustanova na sljedećem, a pojedinac (pri čemu je mislio nas same) na posljednjem.“ I to je velikodušno načelo koje nas uvijek potiče da uvijek učinimo ono što najbolje možemo i kako najbolje možemo. Osiguravanje da se bolesnicima koje liječimo vrati zdravlje nakon što napuste bolnicu, naš je najvažniji zadatak.

U Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti uvedene su napredne tehnike tako da bolesnici mogu uživati u dobrobitima napretka znanosti. Na taj način djeca koja imaju rupu na srcu i koja trebaju biti podvrgnuta bolnoj operaciji na otvorenom srcu, sada mogu biti liječena na način da se ta rupa zatvori uz pomoć katetera koji se uvodi kroz mali otvor na bedru. Čak i bolesnici koji trebaju biti podvrgnuti operaciji na srcu, liječe se na način da se, tamo gdje je to moguće, koristi postupak koji je najmanje invazivan. Bolesnici koji trebaju biti podvrgnuti složenim operacijama na mozgu – kraniotomijama, sada „ostaju budni“ tijekom određenih operacija, za složene neurizme usvojen je novi način postupanja. Te sofisticirane tehnike omogućuju brži oporavak, postižu bolje rezultate i zahtijevaju kraći boravak u bolnici i uvedene su u tek nekoliko centara u našoj zemlji.

Milijuni dolara su isto tako potrošeni tijekom posljednje tri godine da bi se nabavila najmodernija medicinska oprema za izvođenje pretraga. Naša bolnica sada ima uređaj za magnetsku rezonanciju 1.5 Tesla MRI i CT skener sa 128 slojeva kako bi se brže i preciznije otkrila bolest. Mi smo među nekoliko ustanova u zemlji koje imaju suvremeni laboratorij koji pruža velike mogućnosti i omogućuje nam da s velikom preciznošću dobijemo sliku srca ili mozga. Naša kardiološka istraživanja pospješena su vrhunskom opremom koja se koristi da bi se utvrdile promjene u radu srca i uređajem za 4D kardiološki ultrazvuk.

Naša posvećenost visokoj kvaliteti zaštite pacijenata može se isčitati iz nekoliko pokazatelja. Jedan od njih je niska stopa infekcije koja se kreće ispod 2%, što je usporedivo s podacima iz najboljih bolnica u Sjedinjenim Državama, a ovo

je ostvareno određivanjem protokola i uvođenjem proaktivnog sustava koji ima za cilj sprječavanje infekcija.

Isto tako, Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti ima pionirsko mjesto u zemlji u pružanju holističke medicinske zaštite. Svami nas je uvijek učio kako liječenje uključuje tijelo, um i duh. SAI savjetovanje, poseban program kojega je potaknuo Svami i kojega je osmislio posvećen tim savjetnika, omogućio je bolnicama da se prilagode osobnim okolnostima svakog pojedinog bolesnika koji nadilaze ono što se isčitalo iz kliničkih parametara i medicinskih podataka. Savjetnici poučavaju bolesnike jednostavnim, univerzalnim tehnikama disanja i opuštanja kako bi im pomogli da se izliječe. Tim savjetnika je isto tako počeo razmjenjivati taj model liječenja s drugim ustanovama u Indiji i u inozemstvu, predstavljajući ulogu cjelovitijeg pristupa medicini.

Akadska izvrsnost

Još jedan jednako značajan vid medicinske izvrsnosti su izvješća u okviru medicinskih krugova koja ukazuju na akademski i istraživački uspjeh. To ukazuje na činjenicu da „oštrimo naše pile“ (permanently se educiramo) i ostajemo u tijeku na polju koje se stalno razvija. Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti dobiva stalno priznanje za izvrsnost na području poslijediplomske medicinske obuke i naši studenti dobivaju zlatne medalje na nacionalnoj razini u okviru DMB programa u kardiologiji i kardiokirurgiji. Naši studenti, koji se osposobljavaju za bolničko osoblje i pomoćno osoblje, isto tako dobivaju najviše ocjene na Rajiv Gandhi sveučilištu zdravstvenih znanosti.

Inspirirani djelatnici

Svamije uvijek isticao da su ljudi ti koji istinski čine neku organizaciju, a ne samo oprema i infrastruktura. Božanski magnet kakav je On bio, On je isto tako privukao k Sebi neke od najcjeljenijih i uvaženih profesionalaca na području medicine da bi sudjelovali u Njegovoj misiji.

I ja isto tako imam sreću da imam nekolicinu visoko stručnih liječnika koji su voditelji odjela i koji rade u bolnici. Svaki od tih pojedinaca, nakon što je odbacio nagradu koja proizlazi iz poslovne karijere, odabrao je raditi samo s jednim ciljem: da i nadalje provodi Svamijevu medicinsku misiju. Imamo i

određeni broj uvažениh stručnjaka s fakulteta širom svijeta koji nas redovito posjećuju. Tijekom prošle godine imali smo timove iz Australije, Kanade, Sjedinjenih Američkih Država, Ujedinjenog Kraljevstva i Švedske koji su nas posjetili i radili zajedno s našim stručnjacima da bi pružili najbolju moguću skrb našim bolesnicima. Svatko od njih proputovao je tisućama milja da bi našim bolesnicima pružio sve što zna i vrlo često oni odavde odlaze s čežnjom jer: njihov boravak ovdje potiče u njima iskru i upućuje ih na njihovo osobno unutarnje putovanje.

Naši su bolesnici sada naš Svami

Dana 19. siječnja 2014. godine, kada smo obilježavali našu obljetnicu i okupili se pred stopalima našeg učitelja u Parthiju, jedna od mladih bolesnica, Shreya, došla je s nama. Ona je ponudila cvijet Gospodu – cvijet koji je zaokružio krug ljubavi koju je Svami potaknuo pokretanjem Svoje medicinske misije. Ona je ovdje bila liječena jer je imala rupu na srcu i sada se želi vratiti kao liječnica. Onaj tko je bio primatelj usluge, postao je mogući davatelj usluge.

Uvijek, kada se osvrnem unatrag na tjeskobu koju sam proživljavao u rujnu 2011. godine, riječi koje je izgovorio Haji Allah Baksh, 57 godišnji bolesnik iz države Uttar Pradesh, donose mi mir i snagu. Vidljivo uzbuđen, nakon što je bio otpušten iz bolnice poslije uspješnog ugrađivanja prenosnice i zamjene krvne žile, on je primijetio: „Samo sam tri puta bio na hodočašću, ali ovdje, u Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti, pronašao sam Boga.“

Pjesnik u meni ne može odoljeti, a da na potvrdi našu predanost Njemu sljedećim riječima:

Molimo svi za Njegovu ljubav i milost,

I suočimo se sa svim izazovima s osmijehom na licu,

Naša predanost nikada Ga neće iznevjeriti,

Njegova će se misija nastaviti zauvijek.

- **dr. Swarna Bhardwaj je ravnatelj Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti u Whitefieldu, Bengaluru**

SAMO JE BOG ONAJ KOJI SVE ČINI

Forum bivših polaznika

Y. Arvind

Kaže se da je život s Bogom istinsko obrazovanje. Imao sam sreću provesti 8 godina kao student na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje u Prasanthi Nilayamu i 12 godina raditi u Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti. Sve su te godine za mene predstavljale doživljaj intenzivnog učenja.

Mi se uspinjemo stubama, razvijamo se, svatko svojim ritmom, ali ponekad... ponekad se poskliznemo, a da nismo svjesni toga da smo se poskliznuli. Upravo na tim raskrscima Bog stvara jedinstvene okolnosti. On nam pruža priliku da prođemo kroz „nezaboravno iskustvo“ koje je za nas priredio. To je iskustvo toliko živo, snažno i dojmljivo da ga pamtimo do kraja života i uvijek ga se prisjećamo kada smo suočeni s okolnostima u kojima smo u prilici da se „poskliznemo“. Jedno takvo iskustvo doživio sam tijekom rada na Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti u Bengaluruu.

Godine 2000. Bhagavān je poslao 13 svojih studenata na All India institut za medicinske znanosti (AIIMS) u New Delhiju da bi se obučavali pod vodstvom dr. P. Venugopala koji je bio voditelj kardio-neuro centra, a isto tako i ravnatelj AIIMS-a. Po završetku naše obuke vratili smo se u Puttaparthi i radili neko vrijeme na Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti, Prasanthigram. Kada je Bhagavān smatrao da smo dovoljno obučeni, poslao nas je u Whitefield da bismo pomogli u uspostavljanju superspecijalističke bolnice koja je tamo izgrađena. Dana

19. siječnja 2001. godine Bhagavān je uredio da bolnicu svečano otvori premijer Indije, gospodin Atal Behari Vajpayee.

Ja sam bio dio tehničkog osoblja u operacijskoj dvorani za kardiokirurgiju, obavljao sam menadžerske poslove, a isto tako upravljao sam uređajem srce-pluća, uređaja koji je obavljao funkcije srca i pluća tijekom izvođenja operacije na otvorenom srcu. S vremenom sam stekao praksu u obavljanju mojih zadataka i zaslužio pohvalu kirurga kao osoba na koju se može osloniti. Bhagavān nas je uvijek učio tome kako je Bog jedini onaj koji obavlja posao, a da smo mi samo instrumenti u Njegovim božanskim rukama. Nisam spoznao kako sam polako uronio u model „onoga koji obavlja poslove“, sve dok jednoga dana Bhagavān nije odlučio da me pouči i pruži mi lekciju.

Bila je to druga operacija toga dana i po rasporedu, trebala se održati poslije ručka. Radilo se o jasnom slučaju začepjenja koronarne arterije. Bolesnik nije bio pušač, nije pio alkohol i bio je vegetarijanac – drugim riječima, čist slučaj. Svi krvni nalazi, rentgenske snimke i liječnički pregledi ukazivali su na to da će operacija biti jednostavna. Krenuli smo s ugradnjom premosnica i operacija je bila u tijeku. Odjednom, potpuno neočekivano, stvari su počele izmicati kontroli. Krvni je tlak naglo pao, bolesnik je naglo počeo gubiti krv, a zasićenje kisikom je sve više padalo, razina hemoglobina bila je ispod normale... sve što je moglo poći po krivu, pošlo je po krivu. Kirurg je očito bio jako uznemiren. U operacijsku dvoranu pozvan je anesteziolog i pokušavao mi je pomoći, ali ništa nije davalo rezultata. Pokušali smo sve što je bilo tehnički moguće, po svim priručnicima, ali nije bilo nikakve koristi.

Kirurg se okrenuo prema meni i povikao: „Arvinde, učini nešto!“

„Ja činim sve što mogu, gospodine“, odgovorio sam.

„Učini nešto drugo... dovedi stvari pod kontrolu“, vikao je liječnik.

I njegov je bijes bio u potpunosti opravdan. On će biti odgovoran ako nešto pođe po krivu, a bolesnik će zbog toga patiti do kraja svoga života. Nisam bio u stanju učiniti bilo što, sve što sam pokušavao nije davalo rezultata. Bila je to grozna situacija. Ja sam se preznojavao u operacijskoj dvorani koja je bila hlađena uređajima za održavanje stalne radne temperature, moje su se ruke tresle, bio sam

sav izvan sebe. Nisam znao što bih još mogao učiniti. U tom su se trenutku Bhagavānove riječi pojavile u mojoj glavi: „Kada ne znaš što učiniti, tada se moli Meni.“ Istog sam trenutka podigao glavu, pogledao preko dvorane za operacije na Bhagavānovu fotografiju koja je visila na zidu i zamolio za pomoć. U stvari, zavapio sam za pomoć. Odjednom sam se bacio pred Bhagavānova stopala. Molio sam svim srcem...“Svami, žao mi je, žao mi je, žao mi je...Ti si Učitelj, ja sam nitko i ništa. Molim Te, pomogni nam.“ Riječi su se nastavile ponavljati u mojoj podsvijesti dok sam počeo izgovarati Sai Gāyatrī mantru.

Nakon pet minuta koje su prošle u stanju agonije, isto tako iznenada kao što je stanje kaosa započelo, tako je i prestalo. Krvni tlak i plinovi u krvi bili su normalni, razina tekućina bila je normalna, hemoglobin normalan...sve što je pošlo po krivu, odjednom se popravilo.

Doživljaj Bhagavānova sveznanja

Završili smo s ugradnjom prenosnica i, dok je ostatak tima koji je sudjelovao u operaciji gledao u mene optužujućim pogledom, ja sam napustio dvoranu za operacije i odmah sam se uputio u Svamijevu sobu. U prostoru gdje se nalaze dvorane za operacije imamo i sobu za Bhagavāna koja istovremeno služi i kao soba za molitve. Ušao sam unutra, zatvorio vrata, sjeo i molio za oprostjenje te ponudio svoje izraze zahvalnosti. Moje su se ruke i nadalje tresle od stresa i napetosti tijekom posljednjih nekoliko sati. Nisam mogao učiniti ništa drugo osim duboko disati i pokušati se smiriti.

Bhagavān je bio u Brindavanu i uskoro je došlo vrijeme da krenemo te da Mu se predstavimo. Ja sam od nervoze izgledao kao olupina. On je bio svjestan svega što se dogodilo u dvorani za operacije, a ja nisam imao odvažnosti suočiti se s Njim. No, morao sam doći u ašram. Moja prisutnost nije bila značajna, ali moje odsustvo bi sasvim sigurno bilo zamijećeno, a Bhagavān je od nas očekivao da budemo tamo. Kada smo stigli u ašram, program u Trayeeu je već bio započeo. U tišini sam se uvukao u središnju dvoranu, sjeo na samom kraju dok su mi leđa bila uza sâm zid, skrivajući se iza studenata. Kako nisam bio u stanju u kojem bih se mogao pokazati pred Svamijem, samo sam želio da cijeli program prođe u jednom komadu. Sjedio sam pognute glave i sklopljenih očiju. No, Svami je imao drugačije planove.

Nekoliko minuta kasnije počeli su me gurkati sa svih strana. Pribrao sam se i vidio gospodina Narasimha Murthy Garua, koji je tada bio upravitelj kampusa u Brindavanu, koji je bio na koljenima i pozivao me. Bilo je jasno da je Svami tražio da dođem. Provukao sam se do Svamija koji je sjedio na ljuljačci – *jhūlā*. Promatrao me dok sam provirivao kroz vrata i dao znak da uđem. Ušao sam u dvoranu s ljuljačkom i bio sam siguran da ću od Bhagavāna dobiti pošteni „porciju“. On je pokazao na mikrofonski koji se nalazio s Njegove desne strane i rekao: „Održi govor.“ Nisam bio u stanju održati govor nakon užasnog iskustva koje sam proživio toga poslijepodneva. No, nakon što bi netko dobio uputu, više nije imao izbora. Kada sam se spustio na koljena da bih dotaknuo Njegova stopala, On me upitao: „O čemu ćeš govoriti?“ Nisam imao odgovora. Na moj isprazni pogled, On je odgovorio: „Govori o onome što se danas dogodilo.“

I to je bilo to. Želio sam da svi znaju o tome što se dogodilo i jako sam se trudio da to privedem kraju. Bilo je jako bolno što sam još jednom morao prolaziti kroz sve to, sada je On želio da to oživim još jednom u prisutnosti svih studenata, učitelja i starijih koji su se okupili u Trayee Brindavanu. Kada se sada osvrnem na to, tada razumijem kako je Bhagavān koristio moje iskustvo da bi ukazao na stvari svima prisutnima. Što se mene tiče, u tom trenutku, stajati tamo u prisutnosti tolikog broja ljudi i govoriti o onome što se dogodilo...dakle! Ja nisam trebao govoriti zato jer je Svami govorio kroz mene. Tijekom sljedećih trideset minuta okupljeni su slušali o onome što se dogodilo toga poslijepodneva. Zaključak je bio kako je lekcija bila dana i naučena.

Upućivao sam molitve Bhagavānu: „Svami, ja sam nitko i ništa, Ti si sve. Ja sam samo neživi instrument. Ti si taj koji radiš kroz mene. Oprosti mi na mojem egu. Oprosti mi što sam Ti stvorio toliko neugode. Da bi me poučio lekciji, Ti si morao prirediti tako opsežno i pažljivo složen prizor. Svami, žao mi je! Bez Tebe ja bih bio ulični pas, ali s Tobom bih mogao postati ulična svjetiljka...“

Istoga se trenutka Bhagavān okrenuo prema meni. „Ne ulični pas...ulična svjetiljka, ulična svjetiljka!“, rekao je On i bilo je moguće vidjeti kako je i On bio dirnut. Pao sam na koljena da bih dotaknuo Njegova stopala i jako sam se trudio da bih suspregnuo suze. Kao otac, On me je propustio kroz drobilicu za moje dobro, učinio je da govorim o svome iskustvu kako bi bio siguran da lekcija nikada neće

biti zaboravljena. Tada...srce majke! Bhagavān nije mogao vidjeti Svoje dijete koje je patilo. Utješio me tapšanjem po leđima i blagoslovom.

Ovaj je događaj za mene nezaboravno iskustvo u kojemu me je Bhagavān naučio lekciju u životnoj situaciji, u mojem radnom okruženju, s ljudima s kojima sam svakodnevno radio i, ne samo da me poučio, već se pobrinuo da ju nikada ne zaboravim, do kraja života. Jednom, kada nas Bhagavān primi za ruku, On ju nikada neće ispustiti. Jednom, kada krenemo s Njim, otvorenog srca i spremni primiti ono što nam je On spreman dati, On nikada neće prestati davati. Kada smo voljni učiti, On je uvijek spreman za nas. Život s Bogom predstavlja istinsko obrazovanje i, za one od nas, koji smo bili te sreće da smo bili blagoslovljeni Njegovom blizinom, to je bio dvostruki blagoslov i prilika da učimo od sâmoga Gospoda!

- **gospodin Y. Arvind bivši je student Sri Sathya Sai instituta za više znanosti**

Pružanje pomoći žrtvama ciklona u državi Andhra Pradesh

Snažan ciklon Hudhud pogodio je mnoga područja okruga Visakhapatnam, Vizianagaram i Srikakulam u državi Andhra Pradesh dana 12. listopada 2014. godine. Sri Sathya Sai seva organizacija iz države Andhra Pradesh odmah je krenula u pomoć žrtvama ove prirodne nepogode i osigurala pogođenim ljudima hranu i ostale potrepštine među kojima su se našli mlijeko u prahu, keksi, voda, svijeće, šibice, madraci i benzin. Pored toga, Sri Sathya Sai središnja zaklada iz Prasanthi Nilayama poslala je hitnu pomoć i veliku količinu odjeće, između ostaloga 5.000 sarija, 2.000 dhotija i 5.000 pokrivača da bi se mogli podijeliti u pogođenim područjima.

Moja misija

Ovaj je Sai došao da bi ostvario vrhunski zadatak ujedinjenja cijelog čovječanstva u jednu obitelj vezom bratstva te potvrđivanja i osvjetljivanja atmičke stvarnosti svakoga bića kako bi se otkrilo Božansko koje je temelj na kojem leži cijeli Kozmos i kako bi uputio sve da prepoznaju zajedničko božansko nasljeđe koje veže čovjeka uz čovjeka tako da se ljudi mogu osloboditi životinjskih obilježja i uzdići se do božanske razine, koja je njihov cilj.

-Baba

